

L'Estel
Bellavista,44
07240 Sant Joan

Telèfon
971 85 85 80
657 012 568



L'ESTEL



www.racocatala.com/esteldemallorca
E MAIL estel@premsaforana.cat

AMB EL PATROCINI DE



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALÀ

ANY XXVIII. NÚMERO 657

15 D'AGOST DEL 2009

PREU: 2 €

S A R À P I T A



N'Antònia Puigserver amb son pare Es Ferrer Franc de Campos de 91 anys i sa mare Margalida de 85 anys, viuen tot l'any al carrer de la Donzella,4 de Sa Ràpita. 971 640 275

P O R T D ' A L C Û D I A



Fa 4 mesos que en Sandro Nadeo de Nàpols regenta la Pizzeria L'Italiano al carrer Teodor Canet,2 del Port d'Alcúdia: pizzas, pastes, carns peix.. Se menja per una mitjana de deu euróns. 971 547 364



Fa 19 anys que en Jaume Ferrer va obrir el Super Max al carrer dels Mariners,3 del Port d'Alcúdia. 971 546 208



Fa 22 anys que en Joan Boieres de Muro regenta el Restaurant Beach a la carretera d'Artà,11 amb mostrador damunt la platja al Port d'Alcúdia. Se menja a la carta per una mitjana de 15 euróns. 971 548 970

Llegeix
i subscriu-te a
L'ESTEL
la revista dels
empresaris
Tel.
971 85 85 80

El PP, el partit més corrupte de la història

El PP està en estat de xoc mentre els dos fugitius, Matas i Estaràs, han desaparegut del mapa

Reproduït de www.dbalears.cat

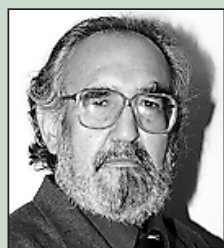
Opinió | Joan Riera Dos pols, un vèrtex Joan Riera

És més que probable que Matas no torni a Mallorca aquest agost. L'esclat del Palma Arena és ben possible que l'hagi desanimat, si és que tenia intenció de passar per la Colònia de Sant Jordi a menjar peix fresc. L'any passat partí com un coet cap a Miami quan esclatà el cas Turisme Jove, autèntic confeti de fira devora la carretada de milions que ballen en el Palma Arena. La pregunta s'hi imposa: on anaren els doblers de les suposades factures inflades del velòdrom, inaugurat pocs mesos abans de l'inici de la campanya electoral del 2007? I a partir d'un fet objectiu: el màxim



responsable de la Comunitat Autònoma era Matas. I, si els doblers anaren al partit, el seu president era... Matas. Un mateix vèrtex uneix els dos pols. Però a l'hora de la veritat tot són sospites, hipòtesis, fum, gent que es nega a declarar davant els fiscals i un velòdrom sense homologar que ha sortit als balears a preu de Cristiano Ronaldo. Mentrestant, el cap d'aquella època negra fa de yuppie a Manhattan i cada cop s'acosta menys a la seva illa natal.

LA REVISTA DELS EMPRESARIS



Foc i Fum

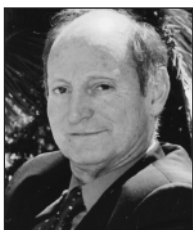
MATEU MARIÓ de Sant Joan

Arrel de l'atemptat de la ETA a la caserna de la Guàrdia Civil de Palma Nova he recordat la ràbia que tenien els guàrdies civils de s'Arenal quan trobaven les rodes foradades dels seus cotxes els matins quan volien partir a fer les seves rondes. Efectivament, la ETA no va venir mai per s'Arenal aquell temps que jo hi vivia, però si que hi havia molts xorisos que tenien ràbia als guàrdies que els perseguïen.

I és que les casernes de la Guàrdia Civil, tant a s'Arenal com la de Palma Nova, i supòs que moltes altres, no tenen portassa per guardar els cotxes, com tenen la majoria d'empreses i particulars. D'aquesta manera els poden foradar les rodes i el que és pitjor, els poden adossar bombes. L'Estat espanyol hauria de mirar d'arreglar aquest tema en benefici de tots.

Si un dia, els Països Catalans som independents, segur que tendrem bones casernes amb portasses pels nostres policies.

Tocant un altre tema, avui vos cantaré les meves gambades pels carrers i places de Mallorca. Partesc cada matí des de Sant Joan i en poc més de mitja hora som a la vorera de mar... pos la cadira de rodes en terra, i, vengui a fer clients per l'Estel. - Bon dia, dig als botiguers, cafeters... Si me contesten. - Buenos días, els deman. -Estranger? Si, me diuen. Argentino, uruguayo, colombiana, andaluz... i qualcú me diu, som d'aquí però no parl malloquí quasi mai...



PERE FELIP I BUADES

La reconversió bancària llançada pel Govern revela la gravetat de la situació.

Mentre les borses tanquen el millor trimestre des de 1998, el sector bancari, que se'n ha dut ja 128.000 milions de diner públic, en reb altres 99.000 per emprendre un procés massiu de tancaments i acomiadaments.

Un govern envestit per totes les dretes, reacciona tirant se més en els seus braços, envestint contra els llocs de feina, contra els treballadors i la població, enduent nos a un enpijorament econòmic, social i polític.

Les organitzacions dels treballadors, els dirigents de les quals recolzen el rescat dels bancs i la política del Govern, se troben davant el dilema de seguir per aquest camí suïcida o plantar-se i reclamar un gir de 180 graus.

Anem a pams.

El 15 de novembre el G20 reunit a Washinton decidia bolcar els recursos públics en rescatar als banquers i demés especuladors. El 20 de novembre, la Unió Europea ordenava aplicar aquesta consigna als països membres. El Govern espanyol oferí als bancs comprar los actius que ningú volia per 30.000 milions ampliables a 50.000. I avalar emissions per valor de 100.000 ampliables a 200.000. De moment n'ha gastat més de 19.000 en compra d'actius, n'ha adjudicat més de 90.000 en avals. I va posar damunt

A on ens duu el Govern?

la taula 9.000 milions a fi que el Banc d'Espanya intervingués la "Caja de Castilla la Mancha". Total, uns 128.000 milions de moment.

El pretext era restablir el crèdit. Tothom reconeix que segueix sense haver hi crèdit per els treballadors i per la majoria de les empreses. Amb aquests diners els banquers han cobrat dividends, supersous, han tapat qualche forat de la orgia especulativa. Gràcies a això les borses viuen els seus millors temps.

Però el forat dels especuladors no tenen fons. Reclamen ajudes als governs per tots els cantons (tarifes elèctriques, diner per gastar en l'automòbil, avantatges a les constructors i bancs per col·locar pisos). Volen el diner de les pensions. I volen les caixes d'estalvi.

La nova etapa del rescat del sector bancari és sinistra. El Govern crea el Fons de Reconstrucció Ordenada Bancària (FROB), que podrà gaspar fins a 99.000 milions, i els lliura al Banc d'Espanya, l'objectiu del qual és esborrar del mapa gran part de les caixes, de les oficines i dels llocs de feina del sector bancari.

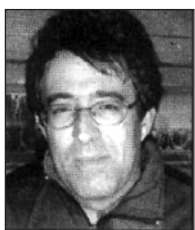
D'aquesta manera allò que queda de la banca semipública a l'Estat espanyol quedaria parcialment liquidat. Els bancs se llevarien els competidors i se quedarien trossos del pastís. Centenars de milers de pensionistes, aturats, autònoms s'haurien de desplaçar al poble del costat o a

una zona allunyada per a cobraments i pagaments elementals. Desenes de milers de treballadors se quedarien al carrer. I 99.000 milions del diner de tots per això.

Als llocs de treball que se perden a la construcció, a l'automòbil i a tots els altres sectors, s'hi afegeix una sagina massiva en el sector financer. El propi Zapatero anuncia que les xifres d'aturats se dispararan després de l'estiu. Els "experts" anuncien nivells altíssims d'aturats durant "sis anys", per dir qualques cosa... Les xerrameques sobre un "nou model productiu" s'esvaneixen davant l'evidència de que el capital no ofereix, ni permet, cap perspectiva de desenvolupament de la producció i l'ocupació.

I el Govern, elegit fa un any pels treballadors per defensar els seus llocs de feina, s'obstina en anar fins a la fi del camí de G20 i la Unió Europea, sacrificar l'ocupació, les condicions de supervivència dels treballadors i la població, les bases econòmiques de les nacions, tot per sostenir als especuladors. Així respon a l'acossament del president del BCE, del comissari Almuina, de la patronal, a les provocacions del governador del Banc d'Espanya.

Els treballadors exigeixen tot el contrari: que el Govern aturi els acomiadaments, recuperi el diner lliurat als bancs a fi de crear ocupació pública i serveis públics.



ANDREU SALOM I MIR

L'escriptor Agustí Calvet i Pascual, més conegut pel pseudònim de **Gaziel**, dotat d'un estil elegant i, per a alguns, un dels millors prosistes en llengua catalana, restà tota la vida enlluernat per l'Espanya profunda, és a dir, per la Castella d'ínfulas heroiques i místiques. En un llibre de viatges que porta per títol **Castella endins**, escriví unes línies tan lúcides com significatives sobre el tarannà de l'Espanya política, que repro-

dueixo a continuació -i excuseu-me l'extensa cita-: "Castella, d'acord amb la seva ànima extraordinària, no ha pogut mai entendre, ni acceptar, ni consentir, que, a l'Espanya per ella arranjada, hi pogués haver cap més esperit diferent, encara que aquesta diferenciació fos involuntària, fatal i tan legítima com la seva pròpia, perquè segons ells (i no s'hi pot fer mes!) qualsevol altra faisó de ser és heretgia. Així ha considerat sempre la unificació peninsular com una empresa de castellanització total, fins al punt que, sense proposar-s'ho ni adonar-se'n, tot el que dins la Península no és susceptible de ser

assimilat per ella integralment, ha estat tingut per espuri". Hom no pot ésser més clar, i només un intel·lectual com ell, català de classe acomodada i espanyol d'esperit (un botifler "com il faut"), podia explicar tan clarament la idiosincràsia mesetària. I per acabar-ho d'arrodonir, només cal afegir que Gaziel considerava Espanya i Portugal "com dos fragments d'un *puzle* que forçosament cal tornar a ajuntar, si es vol veure sencera i presentable la figura" (!). Ni el mateix Ortega y Gasset fou tan contundent, en els seus escrits sobre el tema.

A redós d'aquests mots, la conclusió que en podem treure

és òbvia: els catalans, dins Espanya, no hi tenim res a fer. L'únic que en podem obtenir són pèrdues, mala gestió i espoliacions de tota casta. Totes dues nacions, Espanya i els Països Catalans, no són, doncs, compatibles (com tampoc no ho són dues famílies diferents que viuen a una mateixa casa). Com ho podem ésser, compatibles, si dins l'Estat espanyol la nostra llengua i cultura està patint una davallada brutal en totes les zones urbanes de certa importància, com a conseqüència directa de les polítiques assimilacionistes i lingüicides de Madrid? L'objectiu, per a ells, sempre ha estat molt clar (i, lam-

entablement, molts de nosaltres no ho hem sabut veure): l'anihilació de la nostra comunitat nacional i de tots els signes identitaris que ens identifiquen. Espanya, com a presó de nacions, recorda aquella pel·lícula de Luis Buñuel, **L'àngel exterminador**, en què els personatges, incapaces de superar una claustrofòbia paralitzant, no podien abandonar, per motius aparentment inexplicables, la sala del casal on havien dinat. Hem de saber dir adéu a Espanya i tornar, tranquil·lament, a la nostra llar, sense ensurts ni bestieses. I aquesta és la qüestió, perquè, parafrasejant Gaziel, "no s'hi pot fer més".

De nationis hispaniae



BERNAT JOAN I MARÍ

Avanços I treballs (per celebrar el 8 d'agost)

Des de fa anys, comentam aprofitant el vuit d'agost com es troba la situació socionacional a les illes Pitiüses, quins són els principals problemes que encaram a la nostra part del món, què tenen a veure amb la nostra condició d'eivissencs i formenters i quina evolució previsible poden tenir. Així mateix, tenint en compte les nostres responsabilitats públiques, intentam també esbrinar camins per poder trobar-hi solucions que siguin escaients.

Crec sincerament que, per primera vegada amb molts anys, podem afirmar que aquest vuit d'agost podem fer dues coses alhora: reivindicar i celebrar. Comencem per les celebracions. Es tracta de celebracions sense escarafalls, sense posicions pinxes ni pròpies de galls de panxes, però de celebracions al cap i a la fi. Sapiguem, en definitiva, que el nostre poble és dis-

cret, fins i tot quan es tracta de celebrar coses. Crec sincerament, ho torn a repetir, que, per primera vegada, podem celebrar, per exemple, que les Illes Balears s'han posat en el mapa d'un gran debat a nivell estatal: el del finançament autonòmic. Entre nosaltres, a nivell d'opinió pública, havíem comentat moltes vegades la situació d'innegable injustícia del finançament autonòmic de les Balears, el decalatge inacceptable amb l'estat, i el fet que les Balears són les úniques illes de la Unió Europea que paguen més a l'Estat en forma d'impostos del que en reben en inversions públiques. Idò bé: enguany podem esmentar que s'han produït avanços considerables en aquest sentit. Per primera vegada, les Illes Balears han sét al mapa de la discussió del finançament autonòmic, i també, per primera vegada, s'ha arribat a l'acord que ens assimilem a la mitjana estatal, és a dir, que les Illes no paguin més d'allò que reben en

forma d'inversions. Es tracta d'un petit avanç, que no implica la justícia definitiva, ni eixuga, en absolut el deute històric, però suposa un canvi radical de tendència de les nostres relacions amb l'Estat (almenys en aquest camp).

Vagi per endavant que qual-sevol cosa que estigui per sota del Concert econòmic amb l'Estat per a nosaltres resulta del tot insuficient, però també hem de reconèixer que hem fet un pas important endavant, i que, empenyent plegats, hem aconseguit uns resultats millors dels que s'havien aconseguit en cap de les etapes precedents. Això ens duu a demanar unitat d'acció de totes les forces polítiques de les Illes Balears per defensar els interessos de la nostra gent davant l'Estat.

En d'altres aspectes, també avançam, però ens trobam encara en l'etapa dels treballs. Estam, en un camp importantíssim per a la consolidació d'un espai

nacional comú als Països Catalans, en plena tasca de construcció d'un espai comunicacional català. Hem aconseguit, cosa que fa només un parell d'anys semblava pràcticament impossible, una IB3 que funciona bàsicament en català. Crec que ens n'hem de felicitar i hem de felicitar el govern de les Illes Balears i la direcció d'IB3 per aquesta conquesta. Paral·lelament hem "legalitzat" les emissions de TV3 a les Balears, i som en camí d'aconseguir una recepció normal del Canal 33 i d'un nou canal de dibuixos animats denominat Super3. Així mateix, els que volem estar ben informats des d'una perspectiva catalana, tenim accés al 3.24 amb tota normalitat. Certament, hem d'acabar de perfilar una recepció adequada de tots els canals, i ho hem de fer a través d'acords i garantint-ne la continuïtat, hi hagi el govern que hi hagi tant a les Balears com al Principat. D'aquí a pocs anys, la TDT serà història i els canals

de televisió funcionaran a través d'Internet, però mentre feim camí cap a aquest tram concret de la Història hem de treballar per rebre tots els canals en llengua catalana.

I, cosa encara molt més important, el nacionalisme, a través de veus diverses, és plenament implicat en aquest procés. Som conscient que el nacionalisme a les Balears es troba encara molt dividit i viciat per la seua pròpia història. Potser haurem de refundar-lo. Potser haurem de recrear la dinàmica del nacionalisme a les Balears perquè esdevengui central i perquè participi plenament de l'exercici del poder, no des de la perifèria, sinó des de posicions clarament decisòries, claus, centrals. Però això ja són figures d'un altre paner, i propòsits per a un futur no tan immediat. Mentrestant, podem gaudir de les Festes de la Terra, celebrar el vuit d'agost i, per què no!, treure també una mica de pit.



QUIM GIBERT

psicòleg i coautor d'*Autoestima i Països Catalans*

Gat escaldat de l'aigua tèbia en fuig

En un passatge d'*El llibre de la selva*, Mowgli és segrestat per una colla de micos grisos. Incapaços de rescatar-lo, la pantera Bagheera i l'ós Baloo es veuen obligats a demanar ajut a Kaa, una vella pitó. I, certament, quan els micos s'adonen que Kaa entra en acció, fugen comes ajudant-se en vestint-se els uns als altres de tan espantats. Instants més tard, Mowgli recupera la llibertat. Probablement Rudyard Kipling, l'autor del conte, coneixia el pànic que habitualment tenen els micos a les serps.

Alguns etòlegs són del parer que el desenvolupament dels micos requereix que hagin après per observació, quan són

menuts, la conducta de por en la seva mare o en altres primats. El mecanisme de la por, que li va servir per protegir-se de les espècies verinoses, ha estat d'utilitat entre els simis de cua llarga per adaptar-se i sobreviure a l'entorn. I és que en un passat llunyà aquests rèptils van suposar una amenaça real. Això explica que encara avui els micos emetin conductes de por en presència de serps, tot i que d'aleshores ençà ha disminuït considerablement el perill atès que en l'entorn actual el contacte entre ambdós animals no és tan sovintejat.

Per Ignació Morgado, psicobiòleg, la por que produeixen les serps, les abelles, les aranyes... és molt consistent i no desapareix fàcilment: «hem de reconèixer que la majoria

dels estímuls i situacions que produeixen por i, per extensió altres emocions humanes i els seus sentiments concomitants, són apresos». I és que les respostes de por també són aprenentatges d'allò més corrent entre els humans. Acostumen a ser fruit d'un trauma psíquic causat per catàstrofes socials. En aquesta línia, fragilitat, empobriment i incapacitat són les conseqüències psíquiques, segons l'estudi *Trauma psíquic i transmissió intergeneracional*, que han patit gran part del catalans que van viure de prop la guerra del 36-39, la postguerra, el franquisme i el postfranquisme. Ho avala taxativament Josep Tremoleda, promotor cultural, quan diu que el règim franquista, repressiu com era per essència, va arribar al moll de l'os del poble i va reeixir a inoc-

ular-hi el virus de la por «que va generar un inaudit nivell d'autocontrol, una mena de seny que no era virtut, sinó malaltia» (dins el llibre biogràfic *Josep Tremoleda: plantar cara a la por*). Aquest patiment reprimint explica que molts catalans no s'hagin pogut construir com a subjectes saludables. I que els descendents successius hagin percebut i reproduït en ocasions aquest desmantellament psíquic i afectiu.

L'esmentada investigació, que ha treballat amb diferents generacions d'aquest convuls període, constata que hi ha un fil conductor d'aquest trauma, que queda inoculat de forma inconscient. És a dir, les violències del passat, tant a nivell individual com social, es transmeten a segones, terceres i fins i tot quartes generacions. Tere-

sa Morandi i Anna Miñarro, autores de la recerca, també parlen de traumes comuns com «la desconfiança envers l'altre, quelcom que es va inculcar en les pròpies famílies. Es va transmetre que compartir era un perill i es va imposar el silenci» (*La Vanguardia*, 27-11-08). Ambdues investigadores assenyalen que la única manera d'escapar-nos de l'abisme és conèixer-lo: «les violències del passat tenen relació amb les violències del present» (*Diari de Girona*, 27-11-08). I aquestes pors històriques, que encara traginem incrustades a la ment, és justament el mecanisme que no ens deixa ser, que impedeix refer-nos com a poble. I, llavors, per por a morir «ens suïcidem», que diu el periodista Ryszard Kapuscinski (*El País*, 25-1-07).

Catalans i bascos per la independència

En relació a la querella de la Fundació DENAES contra Catalunya Acció i ESAIT

L'Audiència Nacional ha desestimat l'admissió de la querella que el passat 25 de juny la Fundación Denaes (Fundación en Defensa de la Nación Española) va presentar contra les organitzacions Catalunya Acció i Esait per la xiulada que es va produir a Mestalla el passat 13 de maig en el decurs de la final de Copa entre el F.C. Barcelona i l'Athlètic Club de Bilbao.

Segons conclou el jutge de l'Audiència Nacional, **la llibertat d'expressió empara aquests fets i no poden ser considerats delictes en cap cas**, ni per injúries al rei, ni per apologia al odi nacional, ni per ultratges a Espanya, tal com pretenia la Fundación Denaes. Davant d'això Catalunya Acció no és tan ingènua com per a creure que el poder judicial espanyol hagi patit un atac de tolerància i s'hagi homologat amb el de les democràcies consolidades. En realitat, el que passa és que saben perfectament que **els processos d'independència de Catalunya o d'Euskal Herria es troben en una fase en la qual una simple empenta pot accelerar el procés secessionista d'ambdues nacions**.

Els poders de l'estat espanyol, tot i veure perillar de forma notòria "la unitat de la pàtria" amb fets com el de la xiulada a Mestalla, saben que avui dia respondre amb aixecaments militars i dictadures criminals és impossible. Però nosaltres sabem prou bé i no oblidem que **aquest és l'estat que té un cap posat a dit pel dictador Franco i que crea coses tan abominables com els GAL**, i el mirem per les dretes o el mirem per les esquerres sempre hi veurem l'esperit inquisitorial d'en Torquemada.

Amb tot, per al que sí que ha servit la decisió del jutge de l'Audiència Nacional és per a tenir clar que **la nostra ha estat una victòria elegant i profundament democràtica**. Les armes han estat la paraula, la determinació, la protesta i les veus fermes de milers i mil-

ers de compatriotes. Així és com es guanyen al segle XXI les batalles per la llibertat dels pobles, i en aquesta mateixa línia, i amb més coratge si cal, continuarem. Ja estem entrenats en aquestes lluites que a Catalunya passen de generació en generació. **Els catalans som fills d'una nació que ha suportat per part d'Espanya i França incessants intents per a fer-nos desaparèixer i, malgrat tot, el desig d'independència creix amb més força que mai**. Per aquest motiu, i conjuntament amb Esait, estem preparant noves accions per tal que els partits de l'anomenada Supercopa d'Espanya, a San Mamés i al Camp Nou el proper mes d'agost, es converteixin en una gran clam per la independència d'ambdues nacions.

La Fundación DENAES recorrerà la no admissió de la querella i per tant persisteix en el seu intent de criminalitzar drets i llibertats fonamentals vulnerant així els Drets Civils dels catalans. És evident que no han après la lliçó que els ha donat el jutge Pedraz de l'Audiència Nacional sobre el que significa i representa la llibertat d'expressió en una democràcia occidental. D'altra banda no ens sorprèn aquesta reacció tenint present el compromís franquista d'alguns dels seus membres, i sobre tot tenint present com es va constituir l'actual estat de dret anomenat **Espanya, legítimat a partir de l'aixecament franquista del 18 de juliol de 1936 i a partir de l'anomenat "pacte de la transició"**, que des del nostre punt de vista és un pacte basat en la ignomínia, perquè quan es passa d'una dictadura franquista a una suposada democràcia sense haver fet justícia prèviament, mai s'estan posant els fonaments d'una estat de dret. **Per això volem recordar que només un Estat Català pot garantir els Drets Civils i llibertats dels catalans** que ens corresponen com a ciutadans i com a éssers humans.

Catalunya Acció

Afers religiosos

Comença la inspecció als Legionaris de Crist

Amb una rapidesa que crida l'atenció tractant-se del Vaticà, ja ha començat la inspecció dels Legionaris de Crist, setmanes després que fossin nomenats els membres de la "comissió d'investigació" que passarà revista a les obres, les institucions i tots els centres que tenen escampats arreu del món.

Només un mes després que es difongués la notícia, reconeguda pels actuals responsables, que el fundador i líder suprem d'aquesta congregació religiosa ultraconservadora, Marcial Maciel, tenia una amant i una filla de 22 anys, la Santa Seu va ordenar una visita apostòlica a tots els centres, una inspecció del màxim nivell. Ara s'han conegut els noms dels qui duran a terme la investigació, un dels quals és el bisbe de Bilbao Ricardo Blázquez.

Concretament, Blázquez serà l'encarregat d'investigar els centres que els Legionaris tenen a l'Estat espanyol -la Universitat Francisco de Vitoria, deu col·legis i tres noviciats- i la majoria dels països europeus. En total, aquesta poderosíssima congregació d'extrema dreta eclesial té 127 centres en 22 països d'arreu del món, 800 sacerdots i 2.500 seminaristes. Es calcula que unes 70.000 persones pertanyen a la seva branca laica, Regnum Christi. De fet, però, la seva

influència va més enllà de l'entramat de col·legis, universitats, editorials i institucions. Exerceixen un poder real en molts ambients econòmics i polítics, en especial a Mèxic, on van ser fundats, Itàlia i Espanya. Així, en el cas de l'Estat espanyol difícilment es pot analitzar en tota la seva profunditat el Govern Aznar sense conèixer mínimament la influència dels Legionaris de Crist en el Govern, l'Administració i els poders fàctics.

Els responsables i portaveus dels Legionaris de Crist, que oficialment agraeixen la investigació perquè els ajudarà a ser més autèntics i transparents; en privat mostren la seva preocupació. Entre altres coses perquè els inspectors tenen un encàrrec molt concret: revisar el model psicològic i formatiu dels Legionaris de Crist, és a dir, inspeccionar amb lupa les normes i el model imposat per Marcial Maciel en els àmbits afectiu i psicològic i en els aspectes estructurals i de govern. Així, per exemple, una de les promeses o vots secrets dels Legionaris és el de no criticar mai els superiors. Es miri per on es miri, els Legionaris de Crist estan contra les cordes. I



Marcial Maciel, fundador dels Legionaris

que tot plegat va de debò es confirma per la celeritat amb què s'actua. D'aquí a tres mesos -un termini realment curt per a la ingent tasca que els espera- els cinc visitadors apostòlics hauran de lliurar un primer informe a la Santa Seu.

Finalment, un element que mereix ser posat en relleu és l'elecció de Ricardo Blázquez per a aquesta important i delicada missió. Es tracta, sens dubte, d'un signe de confiança envers el que va ser contra pronòstic -gràcies a una estratègia molt ben ordida pels sectors oberts de l'episcopat- president de la Conferència Episcopal Espanyola, disputant-li el càrrec al cardenal Rouco. Evidentment, Blázquez no ha estat escollit per casualitat. Significa aquest gest alguna cosa més de cara al futur?

350 anys del tractat dels Pirineus

Fa 350 anys el Tractat dels Pirineus va segellar el final d'una guerra partint el territori dels catalans entre dos estats, Espanya i França, dos estats que han intentat durant aquests 350 anys de desfer la catalanitat en favor de les seves anomenades cultures i llengües, estatals. Malgrat tot, la repressió cultural i lingüística exercida des de fa tants anys no ha aconseguit fer desaparèixer la catalanitat d'aquests territoris. A banda i banda de la frontera els cata-

lans han mantingut les seves tradicions, la cultura i la llengua. Si a finals del segle XIX vam impulsar una renaixença esplendorosa des del punt de vista cultural, en aquests inicis del segle XXI estem davant d'un nou impuls dels vincles de caire econòmic. Els catalans podem constatar que 350 anys de frontera no ens han separat mai del tot, i que ara mateix creix dia a dia la voluntat dels catalans per esborrar aquesta frontera i treballar plegats en el marc de la Unió Europea, constituint un

dels pols comercials, culturals i socials més rics del sud d'Europa. Amb aquesta vocació de futur, d'un retrobament sense fronteres, fem una crida a les entitats de la societat civil, a les empreses, a les persones que es preocupen per la llengua, la cultura i el país. Els catalans no tenim fronteres. Tenim un país que creix a cada poble, a cada comarca, a cada iniciativa que emprenem junts. I junts ens comprometem a lluitar per desfer les barreres que encara separen els Països Catalans.

Ciudadanos (C's) creu que el català és 'desconegut i obsolet'

Carrega contra la futura Llei de Llengües de l'Aragó tot i que aquesta només contempla el castellà com a idioma oficial

Ciudadanos (C's) ha carregat contra la futura Llei de Llengües de Aragó perquè creu que s'hi introdueix el català "de forma artificial". Tot i que la Llei que va presentar el PSOE a les Corts aragoneses només reconeix el castellà com a llengua oficial -i deixa el català i l'aragonès com a "voluntaris"-, C's assegura que els socialistes "han cedit al xantatge catalanista" i han copiat el model lingüístic del Principat (?), basat segons C's en "immersió, imposició i retallada dels drets individuals". Per C's això comportarà que el sistema educatiu aragonès "empitjori notablement" perquè s'incorporaran als programes escolars unes llengües "desconegudes i obsoletes" (català i aragonès). Segons el partit això comporta un empitjorament dels coneixements en altres matèries "com demostra l'experiència d'altres comunitats". En cas que es referissin al Principat, però, les mitjanes dels alumnes principatins en matèries no lingüístiques es troben a un nivell similar -o més alt- que la mitjana estatal.

C's ha afirma també que la Llei de Llengües de l'Aragó "vol crear una realitat i un sentiment aragonès-catalanista artificial" que es pagarà "amb diners públics" i que "dispararà les despeses de l'Administració aragonesa", amb "tràmits ridículs com ara tramitar documents oficials en aragonès o traduir els noms propis de municipis a un dialecte minoritari.

Comentaris

Llamp

Els obsolets són els espanyols i els espanyolistes i la seva puta llengua, així m'ho fan dir. Ok, accepto el combat. L'objectiu: Destruir l'enemic i les seves bases. En la guerra i en l'amor tot s'hi val i jo no he triat la guerra. Ara Espanya haurà de fer un sobreesforç per arribar a l'any 10

madafaka

Madafaka (M'k) creu que ciudadanos són 'desconeguts i obsolets'.

Emulator

S'ha de ser molt incult per dir això, i s'ha de ser molt ignorant per desqualificar d'aquesta manera una llengua. TOTES les llengües mereixen respecte, independentment de si les coneix poca gent o molta. Recordem que fa temps un siutadano ja va cobrir-se de glòria dient que s'hauria d'eliminar l'euskera dels programes d'estudi del País Basc perquè "és una llengua tan complicada que dificulta l'aprenentatge d'altres matèries", més o menys. C's: de ximpleria en ximpleria, fins a la desaparició final (espero!).

ReiDel Mam

Però si a la Franja de Ponent el 90% dels habitants són catalanoparlants!!! I Ciudadanos es queixa d'una llei tant minsa que ni fa el català oficial??? No són defensors de la llengua materna dels nanos i tota la pesca? Diuen defensar el bilingüisme i carreguen contra una llei que imposa la única oficialitat del castellà ... "per massa catalanista". I el català, llengua obsoleta? Aquest és el seu bilingüisme. Bona sort després de la vostra futura desaparició Ciudadanus

Dos punts de reflexió

Els catalans seriem un referent mundial massa important si ens deixessin fer. Ens posen constantment bastons a les rodes, estem sotmesos a enganys i traïdories, no podem aixecar el cap. Estic arribant a la conclusió de què els catalans de soca-rel amb fortes conviccions, amb capacitat d'iniciativa, actius, perfeccionistes, seriosos i exigents amb la nostra feina, estem fent nosa a tot el món. La qualitat els fa nosa. Conseqüència: Els sistema ha creat una societat de mediocres que convé que obeeixin i que no pensin, no convé que qüestionin, no convé que posin ordre, ja que el desordre és molt més rendible. Un desordre manipulat ordenat estratègicament i controlat per unes lleis i una "justícia" corrupta, creada per una majoria d'eunucs intel·lectuals.

M'agrada anar al gra i per feina. No sóc dels que emplenen mitja fulla d'un diari per no dir res. Us vull donar dos punts de reflexió:

Consulteu www.jaquemate.rafapal.com

Reflexió de Robert Malthus: "La maldad

existe en el mundo para suscitar no la desesperación, sino la actividad. No debemos someternos a ella pacientemente, sino esforzarnos por evitarla. No sólo es el interés, sino la obligación de todo individuo desplegar todos sus esfuerzos para eliminar la maldad que haya en él y en el círculo de personas más amplio al que alcance su influencia, y cuanto más se empeñe en esta labor, más acertadamente dirija sus esfuerzos y mayores éxitos obtenga, más se enaltecerá y dignificará su alma y más plenamente cumplirá la voluntad de su Creador."

Després de la reflexió de Robert Malthus, és obligació moral de tot ciutadà denunciar-ne a un altre quan aquest predica amb els mals exemples, o que es passa les lleis o normes a seguir pel folre. En el cas contrari, tots aquells que no s'impliquen o que juguen brut, no podran demanar responsabilitats a ningú, responsabilitats ètico-morals, cíviques i exemplars a l'efecte d'aconseguir objectius superiors d'entiment i convivència.

Joaquim Pugnau Vidal.

CIUTAT DE MALLORCA



Fa 32 anys que n'Antoni Jaume de Consell va obrir la Sastreria JAIPE al carrer Missió, 40 de Ciutat, 971 712 109



Fa 4 anys que en Xisco de la Rúbia regenta el Bar Oms, al carrer dels Oms, 25 de Ciutat. En Sebastià que el regentà durant molts d'anys se va jubilar i ara en cobra el lloguer. 971 729 481

S A R À P I T A



La Família Tönnessen-Martorell estiuja a Sa Ràpita. 971 662 909



En Mateu Mas viu amb la seva família a l'Avinguda Miramar, 123 de Sa Ràpita. El padrí Francesc fa edificar aquest xalet fa 90 anys. 971 641 096

Dures càrregues contra la primera concentració antitaurina a Palma

Les altres dues concentracions es faran igualment

Ahir va tenir lloc la primera de les tres concentracions antitaurines que l'assemblea local de Maulets ha organitzat a Palma de Mallorca per aquest mes d'agost sota el lema "La sang no és cap espectacle". Més de 100 persones van reunir-se a les 9 del vespre davant del Coliseo Balear i de seguida van començar les intimidacions a antitaurins i periodistes.

Durant la concentració es van infiltrar alguns taurins entre els antitaurins, fet que va desencadenar una sèrie d'increpacions tolerada per la passivitat dels cossos policials. La indiferèn-

cia dels policies espanyols, però, de seguida es va veure substituïda per una càrrega indiscriminada contra tota persona. El resultat ha estat de 10 ferits, algun menor -entre ells una nena de 10 anys- i algun periodista. Des de Maulets Ciutat denuncien la repressió policial que pateixen els moviments socials i han fet una crida a les autoritats competents i a la Delegació del Govern espanyol a fer una reflexió sobre l'actuació dels cossos i forces repressores de l'Estat. Malgrat aquesta primera càrrega, les altres dues concentracions es faran igualment.

Escanyar els pensionistes

L'absència d'arguments favorables a la dependència de Catalunya, el fet que ningú sigui capaç de defensar amb raons que als catalans ens és més beneficiós formar part de l'Estat espanyol que tenir un Estat propi, s'intenta amagar pels unionistes amb una doble estratègia. Aquells que tenen com a prioritat la defensa dels interessos dels catalans, que concreten en una autonomia més o menys potent, malden per fer poc atractiva la independència contraposant-la al que anomenen les preocupacions de la gent, que defineixen arran de terra i de la manera més estreta possible: tenir salut i feina, pagar la hipoteca, pujar els fills, sostenir la gent gran amb les pensions, i poca cosa més. Tot allò que se'n surti, diuen, és fer volar coloms, no tocar de peus a terra, i allunyar-se de la realitat, tal com durant la dictadura de Franco definien els seus propagandistes les aspiracions i la lluita per la democràcia, que també contraposaven als veritables interessos de la gent. Ni llavors els contraris a la democràcia, ni ara els contraris a la independència, expliquen per què i en què la dictadura, o la dependència de Catalunya, són beneficioses pel que fa a la salut, la feina, les pensions, i la resta d'allò que uns i altres anomenaven i anomenen "el que importa a la gent".

AQUELLS QUE TENEN COM A PRIORITAT la defensa dels interessos dels espanyols afegeixen, contra la independència, l'argumentari de la por: no és possible, no us deixarem, traurem els tancs, us farem fora d'Europa, boicotejarem els vostres productes, us arruïnareu, no podreu pagar les pensions, etc. Salvades totes les distàncies, i sense confondre els unionistes catalanistes, més aviat resignats, amb els unionistes espanyolistes, més aviat agressius, uns i altres tenen en comú, però, l'absència absoluta d'arguments i raons que avalin els seus postulats respectius. Parlem-ne, doncs, estudiem "el que importa a la gent", i vejam si, des d'aquest punt de vista, és millor la dependència o la independència. Poden pagar-se les pensions en una Catalunya independent? Poden pagar-se en una Catalunya dependent?

RES MÉS SENZILL; N'HI HA PROU A ANALITZAR quant paguem cada any les empreses i treballadors en cotitzacions

socials a Catalunya, i quant en paguen a la resta de l'Estat; quant en reben en pensions cada any els nostres jubilats i vídues, i quant en reben fora de Catalunya. Cal recordar que el sistema de pensions establert a l'Estat espanyol és un sistema de repartiment que implica que la Seguretat Social utilitza les cotitzacions que recapta cada any per fer front a les pensions que ha de pagar cada any. Cal recordar també que els ciutadans de Catalunya som el 16% del total de l'Estat, i que el nostre PIB és una mica inferior al 19% del total, però hem pagat en cotitzacions socials molt més que això. De l'any 2004 a l'any 2007 les empreses i treballadors a Catalunya hem pagat en cotitzacions socials 88.945,2 milions d'euros, el 23,9% de tot l'Estat, però els pensionistes a Catalunya han rebut 75.847,8 milions d'euros, el 20,6% de tot l'Estat. En només quatre anys se n'han anat a Espanya per no tornar 13.097,2 milions d'euros, que les autoritats espanyoles han cobrat als catalans per regalar-los als espanyols. Prop del 2% del PIB de Catalunya s'ha perdut cada any en aquest espoli. Si tinguéssim un Estat propi, o una Seguretat Social pròpia, amb aquests 13.097,2 milions d'euros podríem:

1. Incrementar les pensions de jubilats i vídues catalanes un 25%, 174,7 cada mes, 2.445,8 cada any.
2. Nodrir un fons de reserva per cobrir les pensions futures.
3. Abaixar les cotitzacions d'empreses i treballadors un 14,7%, mantenint les actuals pensions.

COM QUE ELS NOSTRES DINERS SE'N VAN a Espanya, la realitat és que són els seus jubilats i vídues els que s'aprofiten de l'escanyament dels nostres. En quatre anys 38,5 milions de ciutadans de l'Estat, Catalunya exclosa, han nodrit el fons de reserva de la Seguretat Social amb 4.500 milions d'euros, mentre 7,5 milions de catalans l'hem nodrit amb 13.097,2 milions d'euros. Som nosaltres els que financem unes pensions per als espanyols que ells no poden sostenir; som nosaltres, empreses i treballadors a Catalunya, els que paguem el 74,4% del fons de reserva de la Seguretat Social de tot l'Estat.

NO ÉS ESTRANY QUE MAI CAP instància espanyola hagi publicat un estudi sobre aquest tema, que hagin amagat les dades, i que els seus polítics i funcionaris hagin mentit i

menteixin amenaçant-nos amb la pèrdua de les pensions si esdevinem independents. Ben al contrari, és pertànyer a Espanya el que posa en risc les pensions dels nostres jubilats i vídues, perquè en situació de crisi els espanyols no en tindran prou amb l'escanyament català per sortir-se'n, i la fallida de la seva Seguretat Social ens arrossegirà amb ells.

ÉS UNA BONA OCASIÓ PER ALS QUE sostenen que no cal la independència, que ens en podem sortir dins l'Estat espanyol. La independència té un efecte clar i immediat: sense pagar més en cotitzacions socials, cada jubilat i cada vídua a Catalunya rebria 2.445,8 més cada any, i s'acabaria d'un cop amb l'espoli de pagar el 23,9% de les cotitzacions socials i rebre només el 20,6% de les pensions. Tindríem una Seguretat Social sanejada i viable, amb un superàvit constant i sostenible.

L'AUTONOMIA ACTUAL TÉ TAMBÉ un efecte clar i constant, l'espoli de les nostres empreses i treballadors, l'escanyament dels nostres jubilats i les nostres vídues, la ruïna dels catalans. Tocant de peus a terra, com pensen els autonomistes acabar amb aquesta injustícia? Com consideren possible ocupar-se dels problemes de la gent, i resoldre'ls? Potser tindran mai els vots dels diputats espanyols per tornar als catalans els que ens pertoca, i que els espanyols deixin de robar-nos? Tots els diputats catalans al Congrés són 47; per canviar aquest sistema espanyol indecent en calen 176, i per blindar el canvi amb una reforma constitucional en calen 234.

Algú és capaç de dir que obtindrà aquest suport a Espanya? Com i quan? Fets, no paraules.

LA INDEPENDÈNCIA NOMÉS NECESSITA per reeixir el suport i el vot de la majoria dels catalans, només depèn de nosaltres; les reformes a Espanya no depenen de nosaltres, necessiten el suport dels espanyols, i ni el tenim ni el tindrem. L'estudi íntegre, i la seva presentació gràfica, es poden trobar a: <http://www.cercleestudissobiranistes.cat/>.

Alfons López Tena
Notari. President del Cercle d'Estudis Sobiranistes

Font: Diari AVUI
28 de juny de 2009.

El borbó espanyol no en fot ni brot i guanya més en un dia que un mileurista a l'any

"El Rei cobrarà cada dia més que un mileurista a l'any". Campanya d'objecció fiscal contra les despeses de la família reial

Antoni Garcia, portaveu de l'associació Els Verds Esquerra Ecologista, ha anunciat que iniciarà contactes amb entitats ecologistes i socials per promoure l'objecció fiscal contra la despesa de la família reial, tal i com es fa en aquest moments per les despeses militars, i destinar aquest diners a projectes ambientals i de defensa dels animals. Ha denunciat que "el Rei cobrarà cada dia més que un mileurista a l'any". Garcia ha recordat que el rei Juan Carlos I ha manifestat aquest dies la seva voluntat de que no s'augmenti ni un euro més la quantitat que es destina a la casa reial i al seu sosteniment en els pressupostos generals de l'Estat per el 2010. Ha afirmat que aquestes declaracions "són un nou acte d'hipocresia de la casa reial", ja que "l'austeritat reial significarà per el proper any fiscal 8,90 milions d'euros per les seves despeses, és a dir el Rey cobrarà cada dia més que un mileurista a l'any". Segons el portaveu, l'administració paga també, fora d'aquesta quantitat, la seguretat, els viatges la posada a punt de l'iot Fortuna i el manteniment de les residències reials, incloses la llum i l'aigua". Ha afegit que "es poc democràtic i poc transparent que la casa reial no tingui que rendir comptes a ningú i que el govern de l'Estat espanyol no faci públic amb com es gasta la casa reial els diners dels contribuents". També ha dit que "es pot democràticament mantenir una persona que no ha estat escollida per sufragi universal".

Reproduït de www.e-noticies.cat



"A totes les nacions que han perdut llur identitat llur situació és tristíssima: desindustrialització, emigració, baix nivell cultural, ínfima actitud cívica; són pobles sense vida pròpia, sense vibració col·lectiva, que han d'esperar els impulsos interessats d'un centre llunyà" (*La sobirania nacional*, de Josep Pinyol i Balasch, Demà Llibres).

"Think Tanks" soberanistes:

<http://www.cercleestudissobiranistes.cat/continguts/reflexiona>

Descoberta catalana d'Amèrica

Joan Cavaller. Toponímia catalana a Terranova

Bonaventura, Bonavista, Catalina, De Grau, Tusquet, Cabot, Bona, Terranova, Verds...

No, no estem parlant de ciutats a les Balears, Catalunya o València. Estem parlant de ciutats actuals a Terranova (Canadà)

Tal com varem fer en un article anterior amb les Illes Canàries, ens hem connectat al Google Maps i hem situat en un mapa aquelles poblacions i accidents que conserven un nom català o presumiblement relacionat amb la nostra llengua.

Per a aquells que no coneguim la raó del perquè d'aquesta toponímia en aquells indrets, cal recordar el caràcter català del primer explorador de Terranova, Joan Cabot. La historiografia actual presenta aquest personatge amb noms adaptats a les llengües italiana, Giovanni Caboto, o anglesa, John Cabot. Aquest fet es deu a què Joan Cabot va nacionalitzar-se venecià el 1476 i més tard va treballar al servei del rei d'Anglaterra. Al servei del rei anglès va explorar la part septentrional del continent americà després que s'escam-

pés per Europa la notícia de la descoberta d'un nou món per Cristòfor Colom. Però, tot i la dependència pel que fa a la monarquia anglesa, la presència de toponímia catalana a Terranova ens informa del caràcter català d'aquella primera i posteriors expedicions.

Com succeeix amb les Illes Canàries, a Terranova també és possible endevinar una ordenació coherent en la distribució geogràfica de la toponímia catalana. En efecte, observem que la majoria de les poblacions amb nom català a Terranova se situen bàsicament en la part propera al continent europeu i, en segon terme, al llarg del recorregut dels rius grans per la facilitat a la navegació que proporcionen. Aquests dos fets no poden resultar accidentals i que la colonització catalana no culminés en una colonització intensa de tot el continent nord-americà a partir del focus inicial de Terranova informa també que aquella colonització va tallar-se en benefici d'altres pobles (francesos i anglesos). Si no hagués existit un propòsit colonitzador en aquell indret, la presència de la toponímia catalana hi seria caòtica, no seguiria un patró.

Volem fer esment aquí de l'article del Joan Calsapeu Cabot escrit el 2005 amb el títol "Catalanismes en el planifesi de Sebastià Cabot (1544)" i que mostra la presència d'una toponímia catalana molt intensa en els moments inicials de la descoberta i exploració de Terranova.



PORT DE POLLENÇA



Fa un any que n'Assussena, na Xisca i na Katty són les dependents de la Cafeteria Sandwich & Moments al passeig Saralegui, 2 del Port de Pollença. www.sandwichandmoments.com Tenen molta varietat d'entrepans i són ben simpàtiques. 971 867 434



Fa 14 anys que en Joan Vives va obrir la botiga de moda infantils Xics i Xiques al carrer Migjorn, 3 al Port de Pollença. 971 865 515

Ull amb les actituds i les formes

Ens cal estar molt atents amb determinades actituds i formes, ens cal vigilar amb molt de compte certa oratòria contundent per part d'activistes independentistes. Estem reivindicant constantment el què és just i legítim per Catalunya, ens veiem obligats a plantar cara a les injustícies de l'"Imperio" i als estaments més rancis involucionistes franquistes, com la mal anomenada "justícia".

Determinats col·lectius hem aconseguit molt. El fet que ja fa molts anys, fent escola, la independentista Encarna Parreño ens aconsellava a favor de la transversalitat i que ara alguns se n'omplen la boca, per tant: no volem sentir a parlar de dretes ni d'esquerres, per sobre de tot això hi ha Catalunya i per sobre de la disciplina de partit, també. Queda clar, doncs, que ja per aquest costat ho tenim ben definit, però... he ensumat, ja que tinc el nas molt fi per segons què, que si determinats col·lectius independentistes fem servir un missatge i unes formes per alguns massa contundents, tot seguit som titllats de radicals feixistes. Els feixistes espanyols poden dir qual-sevol bajanada, ja ho tenim assumit, però molts "catalans" amb mentalitat d'esclau, s'esgarriren quan legítimament alguns independentistes plantem cara als nostàlgics de l'"alzamiento nacional", amb una capacitat d'oratòria a la que no estan acostumats. ¿Necessiten tractament psiquiàtric o cal que es treguin d'una punyetera vegada la por i la son del cervell? De tota manera, prego a determinats col·lectius, que en l'expressió *oratòria contundent*, no es passin de la ratlla. Es pot ésser contundent, intransigent, una mica a l'estil anglès, o estil Obama però amb més duresa, ja que a les espanyes, molts només pensen en espanyol i els caps quadrats a vegades necessiten una bona fuetada; però, que no sigui la causa de certes formes i expressions la que serveixi per a donar peu i donar la oportunitat a tots aquells que ja sabem, de poder-nos titllar de arrauxats, sectaris, caps calents curts de gambals o de feixistes.

Tenim actualment a un mestre, un líder, és un exemple a seguir a Catalunya en oratòria contundent moderada i assenyada a totes les conferències que fa. Quan arriba el moment de la

rèplica i la moderació encara és millor. Em refereixo al Sr. Santiago Espot, president de Catalunya Acció.

Tots aquests que presumeixen i critiquen, tots aquests que fan política de cafè i no donen la cara, tots els polítics de poltrona que en saben tant, disposats a donar lliçons a tot quicqui, jo els diria: ¿Per què no feu un debat cara a cara i en directe per TV3 amb el Sr. Espot a l'efecte que Catalunya sàpiga el que està passant? Cal que molts se n'adonin de com ens prenen el pèl a Madriz, com a colònia que som del govern de l'"Imperio". Per TV3 no sortirà pas el Sr. Espot, al menys jo no ho crec, ho tenen molt controlat tot. De tota manera tampoc és convenient ja que els aparells de televisió acostumats a emetre tot allò que permeten els paràmetres constitucionals, acostumats a aquesta inèrcia, si de cop i volta sortís el Sr. Espot, es podrien fer malbé. Hi ha veritats que no es poden dir, encara tot està "atado y muy bien atado". Hi ha massa nostàlgic espanyol conservador i llavors resulta que ets un radical, un arrauxat, un feixista, o que tens un passat negre. Verdaderament, qui té un passat negre? ¿Hem de remoure la merda, demòcrates de tota la vida? Aneu en compte, companys, que ara ens atacaran per aquest costat. Això és pura enveja o terrorisme polític. La qualitat fa nosa. Automàticament, insisteixo, passarem a ésser uns sectaris –mal entesos com a sectarisme– i altres coses.

Seny, moderació i tacte, que no vol dir no ésser contundent. Exemples: llegiu el llibre de Joan Fiveller o *Discursos a la Nació* de Santiago Espot o a Encarna Parreño amb un to més dur que a mi personalment m'agrada, però que a un poble d'esclaus amb l'estómac petit no ho poden digerir, tot i no fent res mes, que dir veritats com un puny, en un article que he posat al meu bloc titulat *Sense independència no hi pot haver justícia*.

Poema de Catalunya:

Venim del nord, venim del sud, de terra endins, de mar enllà, i no ens mena cap bandera que no digui llibertat, i caminem per poder ser i volem ser per caminar.

Joaquim Pugnau Vidal

L'ANTIFEIXISME A MALLORCA. XVI LLIBRE

(Les lluites del segle XXI)

40 anys d'activitat literària i cultural a les Illes: el Tall Editorial publica *Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008)* (I)



MIQUEL LÓPEZ CRESPI

Novel·la, poesia i teatre (*Memòries 1968-2008*) comença amb un capítol dedicat a la influència del Maig del 68 damunt la generació literària dels setanta

L'Editorial El Tall, que tan encertadament dirigeix el catedràtic d'Història Moderna de la Universitat de les Illes Balears (UIB) Josep Joan Vidal, ha publicat el meu llibre *Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008)*, un recull d'articles literaris que parlen d'aquests quaranta anys de conreu de la literatura, de determinats aspectes del que s'ha anomenat "la generació literària dels setanta". El llibre abans esmentat és una recopilació de moltes de les reflexions literàries que he anat publicant aquestes dècades en diversos mitjans de comunicació de les Illes i el Principat.

Per enllestir els vint-i-sis capítols que formen el volum publicat pel Tall Editorial m'ha servit moltíssim la consulta dels articles que he anat escrivint en aquests quaranta anys de conreu de la literatura i el periodisme d'opinió. Els articles —literaris i d'opinió política— publicats d'ençà l'any 1969 (data de l'inici de les meves col·laboracions a la premsa i revistes de les Illes) en els suplementes de cultura d'*Última Hora* i *Diario de Mallorca*; els anys de portar endavant la secció d'entrevistes amb escriptors dels Països Catalans a *Última Hora* i a la revista de l'Obra Cultural Balear *El Mirall*; el material publicat a la secció "La columna de foc" que, a *Última Hora*, coordinava Josep M. Llompart; la recuperació de les meves col·laboracions a *Cort* o en aquell interessant experiment que va ser la revista rupturista *Lavativa*; els treballs publicats durant anys a *Diari de Balears* i, posteriorment a les revistes *Llegir*, *Sa Plaça*, *Quatre Illes*, *La Nau*, *L'Estel*, *Arrels*; els més de mil articles d'actualitat política i cultural publicats a *Diari de Balears* i *El Mundo-El Día de Balears*; la recuperació de molts treballs publicats (alguns amb pseudònim) a les revistes clandestines de l'oposició antifeixista —*Democràcia proletària*, *La Voz de los Trabajadores*... —, en la

revista del PSM *Mallorca Socialista*... tot plegat, repetesc, m'ha servit, juntament amb l'extensa bibliografia consultada i estudiada en aquestes quatre dècades d'escriure i col·laborar en els mitjans de comunicació, per anar bastint els capítols que conformen *Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008)*.

És evident que resulta prou complicat provar d'encabir quaranta anys de records en el petit espai d'unes tres-centes pàgines. Quan en el subtítol del llibre especificam "Memòries 1968-2008", el que volem dir és que el lector trobarà una aproximació a les principals idees que condicionaren la nostra forma d'entendre el fet literari en aquell temps. Les pàgines de què disposam no donen per més. I, ja que comentam aquesta qüestió, cal dir que, evidentment, l'autor, si el destí ens ho permet, té la intenció de continuar aprofundint en aquestes quatre dècades d'activitat cultural i literària.

I, pel que fa referència a determinats aspectes derivats del nostre compromís polític antifeixista, el lector haurà de cercar una informació més extensa en llibres com *L'Antifranquisme a Mallorca (1950-1970)* (El Tall Editorial, Palma, 1994), *Cultura i antifranquisme* (Edicions de 1984, Barcelona, 2000), *No era això: memòria política de la transició* (Edicions El Jonc, Lleida, 2001), *Literatura mallorquina i compromís polític: homenatge a Josep M. Llompart* (Edicions Cort, Palma, 2003) i, més recentment, en el volum *Cultura i transició a Mallorca* (Edicions Roig i Montserrat, Palma, 2006).

Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008) comença amb un capítol dedicat a la influència del Maig del 68 damunt la generació literària dels setanta. Els especialistes en l'estudi de la literatura catalana m'han situat en el que s'ha denominat "Generació literària dels anys 70" i en la qual l'escriptor i catedràtic de la Universitat de les Illes Balears (UIB) Pere Rosselló Bover en el seu llibre *Els moviments literaris a les Balears (1840-1990)* (Palma, Documenta Balear, 1997) inclou: "Baltasar Porcel, Antoni Serra (1936), Miquel A. Riera (1930-1996), Gabriel Tomàs

(1940), Antònia Vicens (1941), Gabriel Janer Manila (1940), Maria Antònia Oliver (1946), Carme Riera (1948), Pau Faner (1949), Llorenç Capellà (1946), Miquel Ferra Martorell (1940), Guillem Frontera (1945), Biel Mesquida (1947), Guillem Cabrer (1944-1990), Miquel López Crespí (1946), Jaume Santandreu (1938), Guillem Vidal Oliver (1945-1992), Jaume Pomar (1943), Joan Manresa (1942), Pere Morey (1941), Sebastià Mesquida (1933), Xesca Ensenyat (1952), Valentí Puig (1949), Antoni Vidal Ferrando (1945), Antoni Marí (1944), etc.". Com explica l'autor del llibre: "Aquests narradors, alguns dels quals apareixen cap als anys seixanta, acaben amb el monopoli tradicional de la poesia dins les lletres mallorquines. Alguns d'ells són els primers de la nostra història a poder dedicar-se a les lletres de manera professional".

Però... com érem a finals dels anys seixanta del segle passat, en aquell mític 1968, amb el record del qual s'inicia el llibre que comentam? Ho anava pensant a mesura que redactava els articles del llibre *Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008)*. Possiblement mai no podrem saber com érem a finals dels seixanta sense aprofundir en les influències culturals i polítiques que marcaren aquells anys d'aprenentatge. L'any 1967 Editions Gallimard de París publicava el llibre *Traité de savoir-vivre à l'usage des jeunes générations*, la famosa obra de Raul Vaneigem que condicionaria completament el Maig el 68 i les avantguardes de finals dels anys seixanta juntament amb *La societat de l'espectacle*, de Guy Debord. Són llibres que arriben a les golfes de les llibreries de Barcelona i Palma i que compram, evidentment d'amagat de la Brigada Social. Llibres cabdals com aquella edició de *La revolució traïda* de Trotski que nosaltres llegim en una traducció a l'espanyol de Jorge Aberlardo Ramos, *La revolución traicionada* (Buenos Aires, Editorial Proceso, 1964). I, també, l'imprescindible obra editada —a París l'any 1968! — pels treballadors de *Laminación de Bandas* de Exevarri *Nuestra huelga*. Una obra de què he parlat en més d'una ocasió i

que demostra a la perfecció com era de lluny el nou moviment obrer de l'estat de qualsevol pràctica reformista com les que, en altres estats europeus, la socialdemocràcia i el neoestalinisme dels PCs portaven la classe obrera i el poble. Partits que, com escriuien els estudiants i obrers de París en el Maig del 68, eren "els condons de la Revolució".

Són tres llibres prou significatius, entre molts d'altres d'història, filosofia, assaig i literatura, sorgits quan manquen uns mesos per a l'esclafit del Maig del 68, just en els anys de més potència i projecció exterior de la Revolució Cubana, de la lluita del poble del Vietnam contra l'imperialisme ianqui.

Quasi la totalitat d'escriptors mallorquins del que s'ha anomenat la "fornada dels anys setanta" ens hem alletat amb el material sortit de l'Editorial Moll

Quasi la totalitat d'escriptors mallorquins del que s'ha anomenat la "fornada dels anys setanta" ens hem alletat amb el material sortit de l'Editorial Moll. I no es tracta solament de la *Gramàtica normativa* o del *Vocabulari mallorquí-castellà*, de les *Rondaies*, de les xerrades radiofòniques, o del paper de "Llibres Mallorca" en els anys seixanta i setanta. L'Editorial Moll ens fornava d'altres llibres, bàsics per a la nostra formació com a ciutadans i ciutadanes d'una terra trepitjada pel feixisme. Pens ara mateix en l'imprescindible llibre de Josep M. Llompart *La literatura moderna a les Balears*, que Moll va editar l'any 1964, i en tots aquells llibres de la col·lecció "Les Illes d'Or" que ens permeten conèixer les arrels més profundes de la nostra cultura. Record la importància cabdal que per a la nostra formació d'escriptors tengué poder fruit, en plena dictadura franquista, enmig de tants silencis i prohibicions culturals, de llibres com *Comèdies, I* de Pere d'A. Penya, *La minyonia d'un infant orat* de Llorenç Ribet; *L'Hostal de la Bolla* i altres narracions, de Miquel S. Oliver; *Cap al tard*, de Joan Alcover; *Aiguaforts*, de Gabriel Maura, *Flor de card*, de Salvador Galmés; *Els poetes insulars de*

postguerra, de M. Sanchis Guarnier, L'amo de Son Magraner, de Pere Capel·là; L'hora verda, de Jaume Vidal Alcover o Un home de combat, de Francesc de B. Moll. Precisament Un home de combat, una apassionada biografia de Mn. Alcover, ens permetia copsar l'existència d'un Moll escriptor de primera magnitud. Com deia Josep M. Llompart en La literatura moderna a les Balears: "Tractant-se de l'obra d'un lingüista, no ens ha de sorprendre la perfecció de la seva prosa. Però a més de la bellesa que li donen la claredat i l'ordre, l'estil literari de Francesc de B. Moll és càlid i cordial, humaníssim; flueix sense esforç, amb persuasiva senzillesa, lliure de tot enfarfec. Això fa que la seva biografia alcoveriana sigui d'una amenitat insuperable i s'apodori completament, des de les primeres pàgines, de l'atenció del lector".

Record que el primer article literari que vaig publicar l'any 1969 portava per títol "El compromís polític de l'escriptor". La meua obsessió era, com de costum, el necessari compromís de l'intel·lectual amb la societat, l'experimentació literària en la recerca de formes més adients amb l'època i la sensibilitat del temps que ens havia tocat viure. No podia entendre, en plena lluita per la llibertat, l'existència de l'escriptor fora del combat per una societat més justa i solidària, en lluita per l'alliberament nacional i de classe, revoltat contra els dictats del mandarinat cultural. Són els anys en què escric les primeres obres de teatre experimental: Autòpsia a la matinada, Premi de Teatre Ciutat de Palma 1974, Ara, a qui toca?, Premi de Teatre Carles Arniches d'Alacant l'any 1972, Les Germanies, Premi Especial Born de Teatre 1975 a Ciutadella i els esborranys del que més endavant seran Atzacac i Homenatge a Rosselló-Pòrcel que obtingué el Premi de Teatre de la Diputació d'Alacant el 1984... És el temps en què vaig enllestint la majoria de narracions que conformaran els llibres Apreu fet, Premi de Narrativa Llorenç Riber 1972 i La guerra just acaba de començar, Premi Ciutat de Manacor 1973. Aquests dos darrers llibres serien publicats a l'Editorial Turmeda. També serà l'època en què aniran congriant-se els elements que serviran per anar bastint molts dels reculls de narrativa que aniran sortint durant els anys vuitanta i noranta. Especialment Diari de la darrera resistència (1987), Necrològiques, Premi Ciutat de València de Narrativa 1988, Paisatges de sorra, Premi Joanot Martorell de Narrativa del País Valencià el 1986 i Notícies d'enlloc, Premi de les Lletres el 1987. Sense oblidar molts contes experimentals del llibre de narrativa juvenil Històries per a no anar mai a l'escola (Barcelona, Editorial Laia, 1984).

En La cultura a Mallorca (1936-2003), un altre llibre, igualment excel·lent, de l'escriptor i catedràtic Pere

Rosselló Bover, aquest situa moltes de les coordenades culturals i polítiques des de les quals començam a escriure aquesta fornada de narradors illencs. Els capítols "Anys de clandestinitat i de persecució de la cultura catalana (1936-1962) i "Els anys de recuperació de la cultura catalana (1962-1975) situen a la perfecció els fonaments del que serà la nostra formació catalanista i progressista a mitjans dels anys seixanta i setanta.

Mai no hauríem imaginat les tones d'oportunisme i de cinisme que, amb el temps, caurien damunt les idees de llibertat, socialisme i autodeterminació de les nacions oprimides

El llibre Novel·la, poesia i teatre (Memòries 1968-2008), aquesta petita aproximació a quatre dècades de conreu de la literatura i el periodisme d'opinió, comença, com hem indicat en un altre article, sota l'"advocació" del Maig del 68.

Record la passió d'aquells dies plens d'esperances i d'il·lusions com si fos ara mateix. Mai no hauríem imaginat les tones d'oportunisme i de cinisme que, amb el temps, caurien damunt les idees de llibertat, socialisme i autodeterminació de les nacions oprimides. En aquells anys —embarcats en l'extraordinària aventura de voler canviar el món érem ja plenament conscients que la futura revolució havia de servir —a més d'alliberar la força de treball de l'esclavitud assalariada— per a alliberar tota la creativitat del poble ofegada per la implacable divisió burgesa del treball (uns neixen per a dedicar-se al treball físic, per a ser dirigits; altres neixen per a ocupar-se de les activitats intel·lectuals, per a dirigir). Aleshores els partits d'aquesta esquerra empegueïda de lluitar contra el capitalisme no qüestionaven cap aspecte de la dominació burgesa dels esperits i les consciències. Els mateixos que no desitjaven un art crític amb la situació establerta, un art al servei de l'alliberament social i cultural de la humanitat, també blasraven, per a fer-los oblidar, els inicials aspectes antiautoritaris de les grans revolucions del segle XX (el Mèxic Insurgent de John Reed, 1917 a Rússia —el mateix Reed en féu la més meravellosa i objectiva crònica històrica que mai s'ha fet d'un esdeveniment històric en el llibre Els deu dies que trasbalsaren el món— les insurreccions consellistes d'Alemanya i Hongria els anys 18-19; la Comuna de 1934 a Astúries; la guerra contra el feixisme a la península ibèrica; el despertar de la Xina sota el comandament de Mao Zedong; l'alliberament de les colònies a ran de l'exemple del disset a Rússia; la revolta hongaresa de 1956 contra la burgesia "roja" estalinista) restaven completament silenciades i ocultades pels historiadors afins als règims del socialisme degenerat de l'Est o del funcionariat cultural al servei

de la superestructura ideològica capitalista. ¿Què fer per a impedir arribar un dia al Món feliç de Huxley, al Nosaltres de Zamiatin o al 1984 d'Orwell? ¿Què fer per a impedir que l'art, la cultura, la psicologia, esdevinguessin, en mans del poder establert, els nous sistemes per a dominar el poble sense necessitat dels fusells i la repressió sagnant a l'estil de Franco, Pinochet o Videla? La televisió, la feina dels intel·lectuals promocionats pels grans mitjans de desinformació... ¿seria la nova policia, els "cans guardians del sistema" dels quals parlava Paul Nizan abans de caure combatent contra els nazis en els anys quaranta? Walter Benjamin, en el seu estudi sobre Baudelaire i les influències de les grans ciutats (París concretament) damunt els artistes, havia deixat escrites genials intuïcions. Els tècnics de la manipulació de les consciències diuen que un poble que veu una mitjana de cinc hores diàries de televisió esdevé dòcil com un xotet a les indicacions del Poder. Es votarà a qui digui el "Gran Germà" orwel·lià per a la pantalla; es consumiran els productes que surtin per la televisió; es llegiran els llibres que recomanin els programadors de les consciències. Fa unes dècades... ¿es podia imaginar un control més barat i eficient de la societat? Fer intervenir la policia, apallissar manifestants, matar de tant en tant un obrer enmig del carrer, només es farà contra col·lectius marginals (àrabs, sud-americans sense contracte fix, obrers acomiadats i sense possibilitat d'indemnització o jubilació anticipada). Fins i tot les grans centrals sindicals, amb bona part de les seves direccions pagades per l'Estat, pacten contínuament amb la patronal o amb els representants d'uns estats que ja no volen enderrocar per a instaurar la societat justa i sense classes dels evangelis o del Manifest Comunista. Les grans masses de treballadors que resten fora del sistema productiu, els milions d'aturats que cobren puntualment l'assegurança d'atur, no exigiran mai més un canvi de sistema, un art nou, una forma diferent, més participativa, de fer política o d'entendre el món i la natura. Altra vegada ensopegam amb Gramsci i la seva anàlisi del paper dels intel·lectuals orgànics del sistema. ¿Qui deia que el component revolucionari del marxisme estava superat? ¿Qui afirmava que Kafka no era realista? En La colònia penitenciària... ¿no sentim els gemecs, els crits, la desesperació, totes les humiliacions d'una humanitat crucificada a Hiroshima, Gernika, Auschwitz, Grozni o Sarajevo? ¿Qui parla encara de l'art per l'art? ¿Ens arribaran a fer creure que la cendra és la norma del foc? Lukács defineix a la perfecció aquesta necessitat del realisme a superar les troballes dels novel·listes burgesos o aristòcrates del segle XIX —i pens concretament en Tolstoi i Balzac, ben coneguts i estudiats tant per Lenin (el primer) com per

Karl Marx (el segon)—. Lukács ens en parla extensament a Realisme crític i avantguarda quan defineix els conceptes cabdals de la decadència cultural burgesa. És evident que, quan Karl Marx o Vladímir Ilitx Lenin recomanaven a les noves generacions d'autors revolucionaris l'estudi d'aquests clàssics, encara no coneixien les aportacions d'un Joyce, un Moravia o un Faulkner, per posar uns exemples. Tampoc no podíem ni imaginar els pactes de la transició —la restauració borbònica— entre el franquisme reciclat i l'esquerra de la moqueta el cotxe oficial.

Molts d'altres aspectes de la lluita per la renovació de la literatura i el teatre i que informen sobre la situació cultural i política d'aleshores els podem trobar en els capítols "Contracultura i subversió en els anys setanta i vuitanta" i "Narrativa experimental en els anys setanta i vuitanta". La militància partidista ens havia robat molt de temps. Provàvem de reiniciar algunes de les experiències literàries deixades de banda en els anys més durs de la repressió feixista, quan érem detinguts i torturats per la Brigada Politico-Social del règim. En els reculls de narracions escrits a finals dels seixanta i publicats a començaments dels setanta, pens ara mateix en obres com Apreu fet (Palma, Editorial Turmeda, 1973) i La guerra just acaba de començar (Palma, Editorial Turmeda, 1974) —que guanyà el Premi de Narrativa Ciutat de Manacor 1973 (atorgat per un jurat compost per Blai Bonet, Antoni Serra, Manuel Vázquez Moltalbán, Guillem Lluís Diaz-Plaja i Josep Melià)— ja hi havia un intent de fer una mena de narrativa experimental i subversiva. Fer la llista dels clàssics que m'al·letaren en els anys de formació seria molt llarg i el lector podria arribar a pensar que som un pedant amb voluntat de lluïment. Però si indic les meves preferències per James Joyce, Blai Bonet, Franz Kafka, els surrealistes, la novel·la del boom d'Amèrica Llatina —Aleix Carpentier, Juan Rulfo, Gabriel García Márquez, Lezama Lima, Carlos Fuentes, Julio Cortázar—, les lectures sobre els surrealistes i futuristes, els impressionistes alemanys de l'època de la República de Weimar, la ruptura dins de la novel·lística espanyola que significà l'obra de Juan Goytisolo, Luis Martín Santos, Juan Benet, Caballero Bonald i tants d'altres, copsarem de seguida per on anaven els meus interessos. No hem d'oblidar tampoc tota la càrrega subversiva que representà la lectura del freudisme, i sobre tot dels pensadors marxistes i situacionistes. Ja no podíem fer una narrativa, un teatre, una poesia com en el passat. El món era diferent; els escriptors catalans de Mallorca també. La situació econòmica variava amb l'embranchida turí

ERE que ERE en el primer quatrimestre

Els treballadors afectats per la ERE se multipliquen per 15, els expedients autoritzats per les autoritats laborals han estat quasi 6 vegades més.

Els treballadors amb ERE de suspensió temporal se multipliquen un 43% arribant als 195.824.

Els ERE amb acomiadaments col·lectius autoritzats han pujat un 126,7%.

Han suposat l'acomiadament de 24.318 treballadors.

El Govern espanyol estima que en 15 mesos, 617.600 treballadors se veuran afectats per un ERE temporal, d'ells 247.000 seran acomiadats.

Aquestes són les dades del Ministeri de Treball publicats en el seu butlletí d'estadístiques laborals del 5 de juny de 2009. L'acumulat de ERE's durant els quatre mesos de 2009 en totalitza 6.624 cassos, front als 1.128 de 2008. Els treballadors afectats el 2008 foren 15.642 i el 2009 són 227.571.

El 10,68% han vist extingits definitivament els seus contractes, el 86,04% han tingut suspensió temporal i sols el 3,26% han vis reduïda la seva jornada laboral. En el 85,56% dels casos, 6.012 expedients foren pactats entre les empreses i els sindicats, sols el 14,44%, 612 cassos, no.

Els treballadors afectats aquest any (227.571) se reparteixen per sectors a raó de 181.662 en indústria, 37.366 en serveis, 5.509 en construcció i 3.034 en el sector agrari.

El nombre de treballadors afectats per ERE se multiplicà per 15 fins el mes d'abril, mentre que els expedients autoritzats per les autoritats laborals foren quasi 6 vegades més que els del primer quatrimestre de 2008. El nombre d'expedients d'extinció d'ocupació (acomiadaments col·lectius) autoritzats per les autoritats laborals s'incrementà un 126,7% en tassa interanual, amb 1.621 processos. Aquests expedients significaren l'acomiadament de 24.318 treballadors, un 124,4% més que el 2008.

Els ERE suspensió temporal ascendiren a 4.422, quasi 12 vegades més que el 2008, el nombre de treballadors afectats se multiplicà el 43%, amb 195.824 treballadors.

El govern estima que fins el mes de desembre de 2009 un total de 617.600 treballadors se veuran afectats per un expedient de regulació d'ocupació de suspensió temporal, dels que 247.000 acabaran essent acomiadats.

Els càlculs del Govern se refereixen a octubre de 2008 i desembre de 2009 perquè són precisament aquest 15 mesos els que se tendran en compte a efectes de reposició de les prestacions per desocupació de la concessió de bonificacions a les empreses que presentin un ERE de suspensió.

El Govern se limita a autoritzar els eres pactats entre els empresaris i els sindicats. Empresa a empresa, els treballadors i molts responsables sindicals se veuen empesos a la signatura dels mateixos. Es més, les mesures del Govern per a donar noves ajudes als aturats, sembla que han disparat els Eres. Els intents d'oposar-se o "millorar-los" expressen la resistència dels treballadors tractant d'arrossegar als sindicats, cercant la unitat fàbrica a fàbrica per aturar els acomiadaments, els eres, la pèrdua de condicions. Però la dificultat principal que se troben en aquest camí de resistència està en que sovint la pròpia direcció dels sindicats abandona a la seva sort als treballadors afectats. Cándido Méndez ha demanat als empresaris que reubiquin als seus treballadors i no els rescindeixin els contractes. Però això no basta. Mes de 12.000 eres suposa l'acceptació dels acomiadaments i les suspensions temporals esperant que els patrons se "recuperin" o "Diversifiquin la seva producció", quan aposten per tot lo contrari. Per els treballadors no hi ha més solució que aturar els eres, aconseguint la unitat dels seus sindicats, i exigir al Govern que ho faci.

Pere Felip i Buades

Puigcercós insinua que ERC pactaria amb CiU si es declara independentista

Ho assegura en una entrevista a l'Avui

Publicat per alexcat

El president d'ERC, Joan Puigcercós, va insinuar ahir en una entrevista al diari Avui que si Convergència i Unió es proclama obertament independentista no hi hauria cap dubte de que Esquerra els donaria suport en un eventual escenari d'aliances postelectorals per a formar govern. Puigcercós va afirmar que tots els fronts necessiten una causa, i quan CiU digui obertament que vol la independència ja podrà donar per fet que ERC hi voldrà pactar. També es va mostrar escèptic amb la voluntat real de CiU d'apostar per la independència de Catalunya i ha afirmat que "crec que Convergència no vol la independència, però si la vol que ho digui". Va afirmar també que se sent orgullós que el socialista José Montilla sigui a dia d'avui president de la Generalitat de Catalunya perquè creu que s'ha demostrat que "es pot fer president a qualsevol que ho vulgui" i va afegir que és "un bon exemple d'integració". Sobre una eventual reedició del tripartit tot i que torni a guanyar les eleccions CiU l'any 2010, el president d'Esquerra va recordar que primer cal que les tres formacions sumin, perquè encara no se sap com serà la correlació de forces en el futur Parlament català.

En aquest sentit va carregar contra Iniciativa per Catalunya Verds-EUiA afirmant que ha de triar entre "tocar els bongos a Gràcia empenyant els veïns tota la nit o dirigir els Mossos que han de detenir delinqüents i desallotjar universitats. Tot a la vegada no es pot fer". Puigcercós també va afirmar que ERC no donarà suport a cap partit després de les eleccions que voti



diferent a Catalunya i a Madrid, com de fet succeeix actualment amb el PSC.

No és la primera vegada que ERC insinua que si CiU es proclama obertament independentista li facilitarà el govern. Un destacat membre d'Esquerra, Xavier Vendrell,

ja va declarar en una calçotada junt amb les joventuts dels republicans -a poc temps de reeditar-se el segon tripartit- que si CiU apostava per la independència ERC votaria Artur Mas com a president de la Generalitat al Parlament català. Ara faltarà veure com reacciona CiU. Certament la majoria d'electorat de CiU aposta per la independència (aproximadament un 55% segons els estudis sociològics) i una part de la direcció de Convergència Democràtica es declara sobiranista.

Des de la política estratègica de CiU sempre s'ha entès que una proclamació oberta a favor de la independència faria desplaçar part del seu electorat a altres opcions com el PSC o fins i tot el PPC i podria comportar que CiU perdés centralitat, de manera que s'allunyés del centre polític (que els estudis indiquen que no és precisament independentista) i per tant no pogués aglutinar tots els vots que és capaç de fer actualment i fan que la mantinguin com la primera força del Parlament. Certs sectors a CiU sempre han cregut que això beneficiaria majoritàriament al PSC. És conegut també que certs sectors de CiU participen activament d'organitzacions independentistes com el Cercle d'Estudis Sobiranistes (amb personalitats majoritàriament de l'òrbita de CiU i ERC) i també certes persones properes a Unió Democràtica han creat l'associació Sobirania i Justícia amb aquest objectiu.

Islàndia

Fa poc més d'un any ens va sorprendre que Islàndia, un estat petit i amb un alt nivell de vida, entrés en una crisi financera que va necessitar ajuda i va inquietar a la seva ciutadania. Ara ens ha sorprès que Islàndia hagi demanat entrar a formar part de la Unió Europea, de la mà de la seva veïna Suècia, que en el semestre que som ostenta la presidència del Consell de la UE.

De fet, de cara a la Unió Europea, l'entrada d'Islàndia no ha de suposar un canvi substancial, ja que estem parlant d'un estat petit, d'uns 300.000 habitants, però, per contra, per Islàndia, ara que ja ha tastat el que és una veritable crisi, la Unió Europea pot suposar garantia d'estabilitat i de cohesió. Fins aquí tot normal i correcte, però el que no és massa habitual són les preses perquè Islàndia sigui el 28è estat de la



UE, i més si tenim en compte que l'acord del parlament islandès per iniciar les negociacions va ser de 30 vots afirmatius contra 28 que s'hi oposaven.

Sigui com sigui, l'entrada d'Islàndia a la UE no serà tant ràpida

com es pretenia i haurà de passar els tràmits habituals, però de ben segur que ho tindrà molt més fàcil que no pas els estats balcànics i molt més que Turquia, que ja fa anys que ho intenta. En qualsevol cas, si finalment Islàndia forma part de la UE, previsiblement, per la seva situació geogràfica, per l'economia i per la cultura, li serà més familiar avenir-se amb els estats nòrdics i amb els problemes que afecten aquella zona, que no pas amb els surenys.

Xavier Ferrer - Dilluns, 3 d'agost

Ecspaña cañi ¡Arriba Ecspaña!

La catalanofòbia, un tema recurrent dins la literatura imperialista espanyola

Catalanofòbia a la literatura castellana

Amés de Quevedo, diferents escriptors també han atacat els catalans

L'escriptor Francisco de Quevedo (1580-1645) no va ser l'únic en criticar Catalunya i els catalans, tot i ser el que ho feia amb més contundència. D'altres escriptors com ara Miguel de Unamuno, Pío Baroja, Antonio Maura, Salvador de Madariaga, Vicente Aleixandre o Rafael Sánchez Ferlosio tampoc van dubtar temps enrere en atacar Catalunya amb arguments, en molts casos, similars als que s'utilitzen avui en dia.

A Quevedo, que té un carer dedicat a Barcelona, se li atribueixen sentències sobre els catalans com ara "el catalán es la criatura más triste y miserable que Diós crió" i que "son los catalanes el ladrón de tres manos", de l'obra El Buscón, o "en tanto en Cataluña quedase un solo catalán, y piedras en los campos desiertos, hemos de tener enemigos y guerra".

També considerava sobre els barcelonins que "podrán más fácilmente negar que son catalanes que no el ser temerosos" i titllava de "sátrapas" a "los diputados, concellers, los cien concellers", a més de la ja coneguda opinió

segons la qual "son los catalanes aborto monstruoso de la política". És per aquest motiu que exigia "desprecios por vasallos y entretenlos por discordes".

Segles més tard, l'escriptor, poeta i filòsof Miguel de Unamuno (1864-1936) denunciava la "petulante vanidad de un pueblo que se cree oprimido" i explicava una anècdota segons la qual "se me quejaba un alemán en Barcelona de que los comercios le contestaran en catalán: tenía razón de quejarse; el catalán será en Catalunya la lengua doméstica para hablar en casa, pero para hablar a un extranjero hay que hablarle en español, que es una lengua internacional". Per la seva banda, el novel·lista espanyol Pío Baroja (1872-1956), assegurava que "los catalanes han tenido la habilidad de lanzar el sambenito de judíos a los demás españoles, cuando precisamente los judíos son ellos. (...) El aspecto, las aptitudes, la clase de arte que se hace en Cataluña; todo tiene carácter marcadamente semita". També l'estadista i escriptor Antonio Maura (1853-1895) minimitzava el sentiment nacionalista a Catalunya i afirmava que "el problema catalán sólo es cuestión de cincuenta años de administración honrada". L'escriptor i poeta Vicente Aleixandre (1898-1984) aler-

tava durant el congrés de poesia celebrat a Segovia el 1952 que "los catalanes no se contentarán con publicar sus libros en catalán, lo que es enteramente justo, sino que en una nueva etapa, cuando llegue, si es que llega, la democracia, querrán que toda la enseñanza en Cataluña se dé en catalán, y el castellano quede completamente desplazado, y se estudie solo como un idioma más, como el francés". "A esa desmembración lingüística me opondré siempre, como se opusieron Unamuno y Ortega en el Parlamento de la República", recordava. Salvador de Madariaga (1886-1978) era diplomàtic, escriptor, historiador i pacifista espanyol. Aquest es preguntava "¿qué entiende Cataluña por opresión? ¿Quién la oprime? ¿Un Estado extraño y antagónico? ¿O, como en las demás provincias españolas, un sistema de oligarquías 'locales' actuando a través del Estado central?" "Porque el problema de la lengua, con su absurdo acúmulo de perjuicios, es cosa aparte y única. Dígase: 'Se nos coarta el uso de la lengua catalana', no se nos diga: 'Se nos oprime'", sentenciava. Finalment, Rafael Sánchez Ferlosio, nascut el 1927, afirmava que "creo que vascos y catalanes ya no se dedican a otra cosa en este mundo sino a andar

como perdiegueros o pachones con las narices día y noche en la entrepierna del pantalón de propios y extraños: se han ejercitado hasta tal punto en tales olfateos que son capaces de conocer hasta un dieciseisavo de sangre..."

Reproduït de
www.e-noticies.cat

30 / 07 / 2009

Per culpa dels partits forasters PP/PSOE els quarters de la GC a les colònies són una puta merda

Al'Espanya autèntica i de primera divisió (Madrid, Castella, Andalusia i Extremadura) les instal·lacions de la Guàrdia Civil són de primera categoria. No hi ha poblet d'Andalusia, per exemple, que no tenguí un quarter de la GC nou de trinca juntament amb una escola, institut o hospital; i tot això s'ha construït amb l'espòli fiscal que els colonitzadors espanyols han robat a les colònies, sobretot Balears, Catalunya i País Valencià, és a dir, els Països Catalans.

L'atemptat criminal d'ETA de la setmana passada ha recordat que fa molts d'anys que els sindicats de la Guàrdia Civil venien denunciant que les seves instal·lacions a les colònies d'ultramar són tercermundites sense que els polítics corruptes i forasters del PP/PSOE els hagin fet el més mínim cas. Ara tot són plors, llàgrimes, manifestacions i lamentacions. En qualsevol país normal, el ministre de l'interior ja hauria estat cessat d'una manera fulminant. A l'estat espanyol les coses, emperò no funcionen així. A l'estat espanyol l'únic que funciona és el comareig, el nepotisme i la corrupció generalitzada que, una vegada més, s'ha posat en evidència arran de l'atemptat criminal d'ETA.



ESTEU d'ACORD... Que els d'ETA MATEN ASSASSINEN i per tant son uns CRIMINALS que no mereixen perdó?, que la Kalebarroca, els que els donen suport no deuriem d'existir...? doncs els castellans no ens MATEN ens ASSASSINEN el CATALA? per tant també són uns CRIMINALS ASSASSINS que si...mereixen perdó? aquesta kalebarroca que els dona suport SI que mereixen PERDO? -uns criminals que defensen lo seu NO tenen perdó, i uns altres que ataquen allò que no es seu SIHHH? lliga això? això lliga?, te perdó que directa o indirectament es doni el VOT als nostres BOTXINS? penseu...

VISCA la INDEPENDENCIA. VISCALALLIBERTAT!!!

El cervell ja ens l'han MATAT ara volen traure-li el suc, La missió dels nostres? polítics i periodistes es publicar el que afavoreix Castella i el castellà, i aquestes coses que jo dic amagar-les ben amagades OI?

Josep Casalta i Casesnoves



Miguel de Unamuno



Pío Baroja



Antonio Maura



Vicente Aleixandre



Salvador de Madariaga



Rafael S. Ferlosio

TENIR EL LLEU DE SER DIFERENT FRONT A LA MEDIOCRITAT OBLIGATÒRIA:

FRONT AL CONDUCTISME DE MASSES LLANUDES I LA PROGRAMACIÓ DE MÁXIMA AUDIÈNCIA.



Recull a càrrec d'en



Ricard-Joan Colom



(Pot ser lliurement reproduït, si 😊 és en llengua catalana i sens afany de lucre).



El prestidigitador, una amarga i irònica reflexió sobre l'estupidesa de la gent "normal" (ca. 1475-1480), del pintor flamenc Jeroen Anthoniszoon van Aken (Jeroni Bosch)

“Prengué el camí menys transitat i això féu tota la diferència” (*The Road not taken*, Robert Frost, 1874-1963, poeta líric californià).

“...Pugna en mi el nihilista i el gregari

I en arenys morts recal en fals llagut” (Josep-Vicenç Foix, 1893-1987, poeta català).

“I allò que és un malentès, muta en malentesos encara majors” (Lucian Blaga, 1895-1961, poeta romanès que ha avaluat l'ànima romanesa millor que ningú).

MASSA GREGÀRIA, CONTROL SOCIAL.



“La nova estratègia militar passarà per regular, controlar i manipular els mitjans de comunicació” (Alvin Toffler, 1928, assagista científic USA).

“... els poders establerts, tendeixen al control, unificació i explotació psíquica de llurs súbdits” (*Moral i Nova Cultura*, Xavier Rubert de Ventós, filòsof català).

“El sistema cultural tendeix de manera irresistible a crear conformismes de masses” (Marc Fumaroli, *1932, historiador i crític occità).



“No ens hem de deixar fer esclaus d'ambicions i desigs que no tenim i que els mediocres ens suggereixen a fi de dominar-nos” (*André Maurois*, [Emile Salomon Wilhem Herzog], 1885-1967, escriptor normand).

“No pas per ser vosaltres molta gent heu de descobrir la veritat, ni ofegareu la raó per més que crideu plegats” (Rabindranath Tagor, 1861-1941, filòsof i escriptor bengalí).

“Menja merda, 40.000 milions de mosques no poden anar errades” (Grafitti).



“La virtut, en la demanda social, és la conformitat. I pateix aversió contra l'autoconfiança. No s'estima les realitats ni els creadors, sinó les nomenades i els costums” (Ralph Waldo Emerson, 1803-1882, polític i pensador nord-americà).

“A muntó persones no temen res amb més paor que de prendre postura que destaquí gaire i clarament del parer general. La tendència de la majoria és la d'adoptar un punt de mira tan ambigu que ho inclourà tot, i tan popular que hi inclourà tothom. Ningú que acaroni idees altes i nobles les deu amagar sota una aparença d'aridesa per por a ser anomenats diferents” (Martin Luther King, Jr., 1929-1968, líder afroamericà i pastor baptista pels drets civils i contra la guerra del Vietnam)

“La forma mental de l'Encadenament és l'estúp-

ida lògica de la rutina que no ens fa pas fer les coses perquè semblen assenyades, sinó que ens les hi fan parèixer perquè la gent les fa i prou” (Giuseppe Giovanni Lanza del Vasto, 1901-1981, deixeble cristià europeu de Gandhi).

¡NUNCA MÁS ME VOLVERÉ A FIAR DE LOS ANUNCIOS!

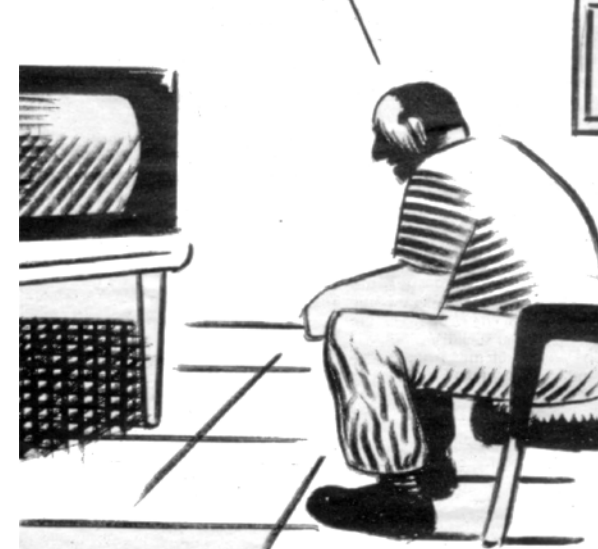


“L'agència de publicitat “Ruthrauff and Ryan” es vantava de l'èxit obtingut en seguir l'exemple d'editors i directors de cinema, i dels “best sellers”, i instruïa el seu personal perquè ajustessin les seves redaccions segons una denigrant però indefugible realitat: ‘Després de tot, els homes i dones de la massa es caracteritzen per una increïble estretor mental. Durant la infantesa se senten atrets per les col·orines vives, la lluentor i el soroll. I en l'edat adulta mantenen unes reaccions bàsiques sorprenentment semblants” (Tomàs López, “Aproximación a la telenovela”).

“En aquest món no hi ha major pecat

que el de no seguir l'abanderat no, la gent no s'estima pas que cadascú tingui sa pròpia fe” (D'una famosa cançó de cantautor francès-occità dels anys 60, cantada en foraster pel valencià Paco Ibàñez).

LA MANIPULACIÓN CADA VEZ VIENE MAS MANIPULADA



“Qui segueix alegrement la música en formació tot desfilant-hi ja s'ha guanyat el meu menyspreu. Ha rebut un cervell gran per error i amb l'espina dorsal en tindria ben bé prou” (Albert Einstein, 1879-1955, científic judeoalemany nacionalitzat nord-americà, Premi Nobel de Física del 1921).

“Quan et trobes tu mateix del mateix costat que la majoria, és que ha arribat el temps de la pausa i de la reflexió” (Mark Twain, 1835-1910, escriptor i periodista nord-americà).

“El vostre pensament és el de les xerrameques i els falsos plaers. El meu és el pensament d'aquell perdut en sa pròpia terra, estranger dins sa pròpia nació, solitari entre sos parents i amics.

El vostre pensament fa sonar trompetes quan balleu. El meu prefereix l'angoixa de mort a la vostra música i dansa.



● El vostre pensament us fa aspirar a títols i càrrecs. El meu m'exhorta a servir amb humilitat.

● El vostre pensament diferencia el pragmàtic de l'idealista. El meu descobreix que la vida és una, i que ses mesures i pesos no coincideixen pas amb els vostres. Aquell que etiquetes d'idealista, pot ser un home pràctic.

● El vostre infon arrogància i superioritat dins els cors. El meu sembla l'amor a la pau i el desig d'independència.

● Vosaltres teniu el vostre pensament i jo el meu".

● "La gent de la ciutat aparenten gran saviesa i coneixença, però la seva fantasia és sempre falsa car sols són experts en la imitació"

● "Me n'alluny de la gent que pensa que la insolència és coratge i la tendresa covardia. I me n'alluny també dels qui creuen que la xerrameca és saviesa i el silenci ignorància".

● "Dins la boca de la Societat hi ha a muntó dents malmeses, cucades fins als ossos de les queixalades. Però la Societat no tracta d'extraure-les per deslliurar-se de l'afecció. Hi ha un fum de dentistes que disfressen les dents infectades de la Societat amb or llampant. I en són molts els seduïts per aquests falsos reformadors: Llur destí és la sofrença, la malaltia i la mort.

● Visita els tribunals, guaita com actuen els malèvols i corruptes funcionaris de la Justícia. Mira'ls jugant amb les idees i els pensaments del poble pla com el moix juga amb el ratolí. Visita les llars dels rics, on viu la presumpció, la falsia i la hipocresia. Però no t'estiguis d'anar també als ravals dels pobres, on regna la por, la ignorància i la covardia.

● Visita llavors els dentistes, rabents amb els dits i senyors d'eines delicades, pastes dentals i sedants, que passen llurs dies omplint els forats de les dents damnades de la nació per amagar la podridura".

(Khalil Jubran, 1883-1931, escriptor i artista libanès emigrat als Estats Units).

● "Llegeix cada dia quelcom que ningú més no llegeix. Pensa cada dia quelcom que ningú més no pensa. Fes cada dia quelcom que ningú més no és prou fava com per a fer-ho. És dolent per a la ment de pertànyer contínuament a la unanimitat (de la majoria)" (Christopher Morley, 1890-1957, escriptor nord-americà).

● "Diners de tort fan veritat e de jutge fan advocat..." ("Elogi dels diners", Anselm

Turmeda, escriptor mallorquí, s. XIV).



● "La gent no demana fets per a decidir-se. Prefereixen més aviat una bona emoció que els satisfà l'ànima que una dotzena de fets" (Robert Keith Leavitt, 1681-1757, historiador escocès).

● "Qualsevol acció de propaganda ha d'esser necessàriament popular i adaptar el seu nivell intel·lectual a la capacitat respectiva del més limitat dels destinataris naturals d'aquesta. Per tant, el grau intel·lectual d'aquesta propaganda haurà d'esser més baix com major sia el conjunt de la massa humana que vulguin atènyer. Però quan maldes per atreure't tota una nació, com exigeixen les circumstàncies...no podràs esser mai prou prudent a l'hora de mirar perquè les formes intel·lectuals sien simples en grau màxim" "La capacitat de la gran massa és summament limitada i també la seva facultat de comprensió, i enorme la seva manca de memòria. Per tant, tota propaganda eficaç ha de concretar-se en molt pocs punts i saber-los explotar com a apotegmes fins que el darrer fill del poble pugui formar-se una idea del que volem..." (Mein Kampf, Adolf Hitler, dictador terrorista, però genial propagandista, 1889-1945).

● "Hi ha una certa semblança entre les mesures necessàries quan fem una analogia biològica ampla entre cossos i tumors malignes, per una banda, i d'una altra, entre una nació o uns individus que s'han tornat asocials a causa de llur constitució defectuosa... Qualsevol intent de reconstrucció que utilitzi elements que han perdut llur natura i trets propis és condemnat a fracàs. Afortunadament, l'eliminació de tals elements és més fàcil per al metge de salut pública i menys perillós per a l'organisme supraindividual, del que tal operació seria a càrrec d'un cirurgia per a l'organisme individual" ("Pertorbacions de comportament específic d'espècie provocat per la domesticació", article del professor nazi Lorenz, juny 1940).



AMOR A LA VERITAT I SENTIT CRÍTIC.

● "Els grans esperits sempre han trobat oposició violenta de part de les mediocritats, les quals no poden copsar quan algú no se sotmet irreflexivament als prejudicis hereditaris ans fa un ús honest i

valent de la seva intel·ligència" (Albert Einstein, 1879-1955, científic judeoalemany nacionalitzat nord-americà, Premi Nobel de Física del 1921).

● "Perdre la individualitat pròpia i esdevenir un simple engranatge d'una màquina, és impropri de la dignitat humana" (Mahatma Gandhi, 1869-1948, independentista i místic indi).

● "Què és un filòsof? És un home qui oposa la natura a la llei; la raó al costum; la pròpia consciència a l'opinió pública; i el propi judici, a l'error" (Chamfort [Nicholas-Sebastien Roch], 1741-1794, moralista il·lustrat francès).

● "Un heretge és algú qui guaita amb els ulls propis" (Gotthold Ephraim Lessing, 1729-1781, escriptor alemany).

● "La humanitat ha progressat- científicament, però també moralment- quan no ha tingut por de saber" (Josep Ma. Espinàs Massip, *1927, escriptor i periodista barceloní, dels "Setze Jutges").

● "L'home sempre és imperfecte; s'esdevé que, de vegades, és més o menys hipòcrita i llavors els tararots diuen si és o no home de bons costums... Per cada milió de tals bèsties hi ha un valent qui es posa per damunt de tot, àdhuc de les lleis, sempre en línia recta i amb el cap alt. Però ha de lluitar contra la calúnnia, l'enveja, la mediocritat, contra tothom. Aquests homes són grans poetes i llurs poesies són llurs accions i sentiments" (Honoré de Balzac, 1799-1850, escriptor realista i torrencial, mig occità).

● "Sols hi ha una via per a escapar-se de l'alienació de la societat d'avui en dia: retirar-se'n" (Roland Barthes, lingüista postestructuralista).

● "De vegades embogim, perquè vam oblidar que som diferents. Perquè l'amor no és una competència per tal que cadascú superi la força de l'altre, és més una cooperació que ha menester d'aquestes diferències" (Richard Bach, *1936, escriptor estadounidense).

● "No vagis pas allà on el sender pot dur-te, vés, altrament, on no hi ha senda i deixa-hi un rastre". (Ralph Waldo Emerson, 1803-1882, polític i pensador nord-americà).

● "El gran mal de l'home no rau en la pobresa ni en l'explotació, sinó en la pèrdua de singularitat humana sota l'Imperi del consumisme" (Pier Paolo Pasolini, 1922-1975, director de cinema i poeta italià).

● "Els independentistes no podem evitar somriure quan se'ns qualifica de radicals. Somriem perquè la perillositat de la nostra radicalitat consisteix a ser radicalment normals. Tan radicalment normals com són els holandesos, els danesos o els portuguesos" (Víctor Alexandre, *1950, periodista i escriptor principatí).

● "Qui diu coses noves que van contra la rutina i el pensament únic instaurat i benvist, sempre s'arrisca a ser titllat de boig, antisocial, "friki", etc., és a dir, a fer de cap de turc, perquè la gent sempre s'estima més l'aplaudiment fàcil i l'acceptació del ramat que no unes afirmacions incòmodes. Pensar és molt cansat i no té massa bona premsa, i menys a l'Estat espanyol. Qui diu coses noves, les ha de pagar sempre: llei sociològica i psicològica. Qui accepta un repte així ha de saber patir i suportar amb el màxim estoïcisme i humor el que li vingui, que generalment no és poc. Això s'ho ha guanyat per no deixar dormir al ramal" (Autocitació).



RAONAR/NO PENSAR. QUÈ ÉS "NORMAL"?

● "Raonar i convèncer, què difícil, llarg i costós! Suggestionar? Què n'és de fàcil, ràpid i senzill!" (Santiago Ramon i Cajal, premi Nobel de Filosofia i Medicina, 1852-1934).

● "Hi ha gent tan plena de sentit comú, que no els queda ni el més petit racó per al sentit propi" (Miguel de Unamuno, mort confinat pels franquistes a les acaballes del 1936).

● "Viure és sentir-se perdut" (José Ortega y Gasset, 1883-1955, filòsof i escriptor espanyolista).

● "Alto, no sou vós? - va fer ella.

-No ho volia ser.

Ella obrí els ulls com a plats. S'havia quedat a

quadros. Cavil·lava. Jo podia veure, inclús en aquell petit detall, que pensar havia de ser sempre una nosa per a ella" ("La gran dormida/ The Big Sleep", cap 1, d'en Raymond Chandler).

● "Allò normal no és més que un cicle d'una rentadora" (Whoopi Goldberg [Caryn Elaine Johnson],



*1955, comedianta neoiorquina).

● "Les muntanyes més difícils de superar són les muntanyes mentals" (Anònim).

● "Qualsevol que mai no ha comés una errada, no ha provat mai res de nou" (Albert Einstein, 1879-1955, científic judeoalemany nacionalitzat nord-americà, Premi Nobel de Física del 1921).

● "...explica que...havia tractat a posta de treure'm

de polleguera, perquè jo mateix estava treient-l'en amb la pesadesa del meu capteniment esperat. Afegí que les meves rutines eren igual de folles com el seu udolar de xiulet". "Un caçador ... no és de cap manera com els animals que acaça, fixos en rutines feixugues i en capricis previsibles; és lliure, fluid, imprevisible" ("Viaje a Ixtlan", 1972, de Carlos Castañeda, 1925-1998, escriptor hispanoamericà).

● "Les dones volen homes mediocres, i els homes treballen de valent per tornar-se tan mediocres com sia possible" (Margaret Mead, 1901-1978, antropòloga estatounidenca).

● "Hem d'anar a explorar i a terrenys mentals encara no colonitzats, "més enllà", això és la clau del triomf. Això vol dir eixir de la rutina, encara que ens diguin *frikis* i coses semblants, i de pitjors. No es tracta pas de voler ser diferents, sinó d'haver de ser-ho per una bona causa (la veritat, la justícia, etc.). Fer de testimonis, de llum en un món deixadament a les fosques, contra vents i marejol. La gent vol ser mediocre i ordinària, volen anar a l'escorxador tots plegats i sense assabentar-se'n gaire (com els jueus feren als anys 30), i per això són capaços de bramar tots plegats a l'ovella negra. Però per fer reviscolar una nació no hi ha més remei que ser "extraordinari". No és cap intent egòlatra, sinó una necessitat dels temps, nacional i també de supervivència psíquica individual" (Autocitació).

El germà del GC assassinat per ETA deixa en evidència els forasters fillsdeputa d'El (In)Mundo

Ja fa anys que la guarda de forasters fatxes fillsdeputa d'El (In)Mundo desembarcats a les colònies d'ultramar des de Madrid estan en una permanent campanya de criminalització dels patriotes mallorquins que són presentats per El (In)Mundo, la seva sucursal de la COPE i les seves terminals digitals (libertad-balear.com) com uns terroristes i uns assassins vinculats a ETA.

D'aquesta campanya indiscriminada de linxament no se n'escapa cap persona i/o institució mallorquina, és igual que sigui de dretes o d'esquerres, conservadora o progressista, cristiana o atea, urbana o rural, etc. que tengui un mínim de sensibilitat per la llengua i la cultura de Mallorca.

La llista de víctimes dels fillsdeputa colonitzadors forasters d'El (In)Mundo és extensíssima i va des dels frares de la Real i de Lluc, per exemple, passa per tot tipus d'organitzacions polítiques, culturals, empresarials i sindicals (OCB, STEI, PSM, ERC, BLOC, Entesa, UM, PSIB, Grup Serra, Diari de Balears...) i acaba amb organitzacions com Joves per la Llengua, Maulets o el Lobby per la independència.

Aquesta campanya perversa i repugnant és responsabilitat màxima del puta fatxa foraster i mafiós madrileny, **Pedro José Ramírez Codina**, i dels seus esbirros falangistes que ha enviat a les colònies amb l'objectiu de fer una campanya de terrorisme periodístic permanent que té com a última finalitat que els forasters es facin amos i senyors de l'illa i que els

indígenes mallorquins siguin arraconats a una reserva índia: **Eduardo Inda** i **Agustín Pery**.

No ens cansarem de recordar que aquesta campanya no és cosa de quatre dies ni tampoc que és fruit de la improvisació. El que ha passat emperò, aquests últims dies és que amb motiu de l'assassinat dels dos guàrdies civils de Palma Nova a càrrec dels terroristes d'ETA, els forasters fillsdeputa d'El (In)Mundo han vist el cel obert per intensificar la seva campanya infame de terrorisme periodístic en contra dels mallorquins a qui han tornat pintar com una tropa de terroristes i d'assassins vinculats a ETA. Ja hi haurà temps d'analitzar línia per línia tots i cada un dels articles i reportatges que han publicat els forasters fillsdeputa d'El (In)Mundo on s'afirmava que **Diari de Balears**, per exemple, era el **Gara** del "terrorisme" mallorquí o que el Lobby passava informació a ETA. D'això ja se n'està eleborant un extens i documentat dossier amb noms i llinatges on quedarà constància històrica, escrita i documentada, de tots i cada un dels fatxes fillsdeputa forasters que han col·laborat en aquesta campanya miserable. Però bé, ara el que volem fer conèixer als nostres lectors és la resposta que va donar el germà gran del guàrdia civil assassinat per ETA, **Diego Salvà**, en una entrevista precisament d'El (In)Mundo. Va sortir publicada ahir dimecres a la pàg. 4. L'entrevistador és MANUEL AGUILERA i l'entrevistat, EDUARDO SALVÀ de 24 anys, el germà petit del jove assassinat. Bé doncs,



quan el foraster filldeputa d'El (In)Mundo li pregunta amb tota la mala bava: - "¿Cree que los terroristas podrían tener apoyos en Mallorca de entornos catalanistas radicales?", la resposta d'Eduard Salvà és clara i sense cap ombra de dubte: - "No. Aquí hay pocos radicales y sé que no son asesinos. En Mallorca tenemos nuestra propia cultura y principios. Hoy mismo demostramos que se puede convivir aunque se piense diferente. En la concentración hay católicos, ateos, guardias civiles, moteros ancianos, jóvenes, gente de diferente ideología y condición..."

Hala idò, srs. forasters fatxes espanyols fillsdeputa d'El (In)Mundo, pelau aquest rave! Quin cop de morros! D'això se'n diu anar per llana i tornar-sen ben

pelat!

Aquest jove de 24 anys, **EDUARDO SALVÀ**, a qui els assassins d'ETA acaben de matar un germà i que, per tant, seria del tot comprensible que la ràbia i l'odi li entelàs el cervell, ha demostrat tenir més seny i coneixement que tots vosaltres, canalles forasters fillsdeputa d'El (In)Mundo, que tot i dur uns anys desembarcats a Mallorca, estiuant-hi o fent-hi feina, continuau essent uns autèntics extraterrestres i no heu entès absolutament res de la idiosincràcia mallorquina. Us

tornarem repetir les paraules d'Eduard Salvà: Mallorca no és Madrid, ni Sevilla, ni la Rioja. Enteneu-ho d'una puta vegada: "En Mallorca tenemos nuestra propia cultura y principios".

Pedrito piscinas i Agustín Pery, vatuallmón! Us ho direm net i pelat: sou uns putes forasters de merda! ¿Quan us adonareu d'aquesta veritat descomunal que la vostra mentalitat egocèntrica, obcecada i malaltissa de colonitzadors espanyols us impedeix veure? Aquesta frase d'Eduard Salvà: "En Mallorca tenemos nuestra propia cultura y principios", la vos hauríeu de gravar amb lletres de foc al cervell i no oblidar-la mai mentre trepitgeu un sol pam de terra mallorquina. Desgraciats! Més que desgraciats!

Lobby per la Independència

Havieu vist mai tanta mala bava i tantes mentides juntes en tant poc espai?

I el pitjor de tot és que això agrada molt a la resta d'Espanya...

Missatge original de **Jose Luis Felipe Cuyás (jfelipec@uoc.edu)** pera **COMUNITAT NACIONAL CATALUNYA LLIURE - CULTURALS**

Protestas por las habituales "condenas verbales" de los políticos mientras Eta sigue matando.

El Círculo Balear facilita datos a la policía sobre posibles vinculaciones de ETA con grupos radicales de Baleares

Palma. 1 (ABN) En una nota hecha pública por el Círculo Balear se afirma que "tras el brutal atentado de la banda terrorista ETA en Baleares, que ha acabado con la vida de dos guardias civiles, parece que, por la dinámica del mismo, los asesinos cuentan con alguna infraestructura en las islas o están siendo ayudados por algunos elementos de la órbita pancatalanista más radical". (?)

"Desde Círculo Balear, -continúa la nota-, conocemos las simpatías que los grupos independentistas radicales tienen hacia los terroristas separatistas de ETA. (?) Las continuas amenazas que recibimos, denunciadas en reiteradas ocasiones, muestran estas conexiones. Las últimas semanas estas amenazas se han incrementado por lo que las hemos puesto a disposición de la Policía Nacional para facilitar la investigación, dan cobertura o no condenan la barbárie terrorista."

Aquesta és la resposta:

Curiosa moralitat....

1.- No deixar consultar als bascos sobre el seu futur

2.- Criminalitzar els nacionalismes perifèrics (tots en el mateix sac ja que és evident que no encaixa en els seus interessos).

3.- Oblidar el passat per no criminalitzar els espanyols (feixisme espanyol)..

4.- Haver permès l'assassinat de 5000 catalans en mans dels

nazis..

5.- Haver prohibit i quasi aniquilat el nostre idioma amb una persecució criminal durant 300 anys (fins i tot van fer canviar les làpides per estar escrites en català els fills de puta).

6.- No haver permès a moltes generacions (entre las que m'incloc) aprendre la seva llengua materna en "aras a la lengua común" - la seva -.

7.- Ocupar il·legalment Catalunya per la força de les armes.

8.- Assassinar ciutadans amb l'excusa de que els altres eren terroristes (GAL). i tantes altres animalades dels que ara es presenten com a demòcrates... vaja... **curiosa democràcia la dels amnèsics...**

I curiosament mai han demanat perdó, és clar, els que es declaren superiors mai demanen perdó. Això sí, el que de veritat és immoral és que encara els fem cas...

Visca Catalunya Lliure

Les ocupacions il·legals no generen cap tipus de dret, ni polític, ni jurídic ni administratiu.

P.D. Què curiós que el Marroc vulgui donar autonomia al Sahara Occidental... és clar veien el bé que els ha anat als espanyols a l'ocupar una nació com Catalunya... Doncs NO, el que cal fer és que els països ocupants abandonin els territoris que ocupen... pacíficament és clar o no (també amb violència és legítim fer fora les forces d'ocupació) tot i que he de reconèixer que com a cristià practicant jo personalment no ho faria.

Joan que viu a Sineu
MALLORCA
jaguilao_38@yahoo.es

Euskal Herria

El rei també s'apunta a la moda: no al diàleg amb ETA

Iaplica a la política els seus coneixements cinètics: "Se'ls ha de donar al cap i continuar fins acabar amb ells". Això és el que ha dit el monarca espanyol quan ha arribat a Mallorca per passar les vacances d'estiu, dies després de l'atemptat d'ETA contra dos guàrdies civils a Palmanova. El Borbó, acostumat a caçar ossos pels boscos d'Europa, creu que també es pot acabar amb ETA a trets d'escopeta.

Quan el dictador Franco va designar Joan Carles com a successor seu a títol de rei el 22 de juliol de 1969, ETA només s'havia cobrat dues vides, les del guàrdia civil José Pardines i el comissari de la brigada d'informació de Sant Sebastià, Melitón Manzananas. Des de llavors, el grup armat basc ha mort 823 persones i ara el rei fa costat al govern de Zapatero i reclama mà dura. Per què el Cap de l'Estat se suma a l'aliança de ferro que comparteixen el PP i el PSOE contra l'esquerra abertzale? Per què tanca, com fa el ministre de l'interior, tota possibilitat de negociació si al 1999 va avalar el diàleg entre l'executiu d'Aznar i ETA amb un "cal intentar-ho" pronunciat durant una recepció al Palau d'Orient davant un reduït grup de periodistes? Per què abans sí que era possible explorar una sortida acordada i ara s'imposa la via de la força?

"Els únics mitjancers entre el govern espanyol i ETA seran els policies", ha advertit aquests dies plens de paraules gruixudes Alfredo Pérez Rubalcaba, que també ha descartat que Batasuna torni a la legalitat mentre ETA continuï viva.

La resposta a aquestes preguntes estan tancades en els dos principals escenaris negociadors de l'últim procés de pau frustrat: la basílica de Loiola, a Guipúscoa, i la seu de la Fundació Henri Dunant a Suïssa. En aquests dos llocs es va posar per escrit l'agenda política del conflicte basc, allò que s'ha de pactar i tot seguit dur a terme perquè ETA es desactivi. L'acord no va ser possible i les tres parts implicades en el procés -ETA, l'Estat espanyol i el PNB- tenen la seva part de responsabilitat. Però del fallit procés iniciat públicament el 2006 amb una treva, Espanya va sortir espantada i afeblida davant els mitjancers internacionals involucrats en l'operació.

Espantada per què l'executiu de Zapatero va descobrir amb gran disgust que la solució política i democràtica al problema basc és ja inevitable. Madrid pot endarrerir la data per reconèixer que el poble basc té dret a l'autodeterminació, però no

pot evitar que això acabi passant. Com ja va advertir als anys 80 el socialista basc, Ramón Jauregi, "no els donarem ara el que els hauríem de donar al final", en referència a l'autodeterminació. El que està en joc aquests mesos i els pròxims anys és que quan es torni a donar un nou procés de pau, -que es donarà- l'esquerra independentista estigui afeblida al màxim, tant que no pugui condicionar l'agenda política del conflicte.

Perquè l'Estat, del rei a Zapatero passant pel PP, són conscients que l'única solució possible és que totes les parts siguin de nou en una taula. I sense la policia, Espanya no té arguments polítics suficients per evitar que els bascos facin ús de les urnes per guanyar la llibertat si així ho desitgen. El que està en joc és tan greu -la unitat territorial personificada en la figura del rei- que l'Estat no ha tingut cap inconvenient en sacrificar, per primera vegada des de la Transició, al PNB, i desallotjar-lo del poder a Euskadi. L'unionisme espanyol necessita mantenir l'estat d'excepció política a Euskal Herria, amb una esquerra abertzale il·legalitzada i amb un PNB autonomista a l'oposició, sense tics sobiranistes i ben moderat, per assegurar-se el control de la situació, dels temps i de d'immobilisme.

"Que res no es mogui i així res no canviarà" és la màxima que s'ha instal·lat en el nacionalisme espanyol juntament amb la de "guerra total a ETA". El rei ha oblidat allò del "parlant la gent s'entén" que va dir un dia no massa llunyà i ha agafat el fusell. Sap que no es poden matar mosques a canonades, però si no es vol fer política amb totes les conseqüències, és la millor manera de passar el temps i d'ajornar una solució democràtica per a Euskal Herria. I la democràcia li fa por, aquest és el taló d'Aquiles del Regne d'Espanya. La paradoxa és que radicalitzant el conflicte l'únic que aconsegueix l'Estat és accelerar precisament el que pretén evitar.

Mentrestant, la cacera continua. No servirà de res. Tot aquest temps és temps perdut.



Mentides reials

Voldria posar a la vostra consideració un fet que ja fa un temps em te una mica capficat, i es el dels anuncis en castellà a TV3, la meva impressió és que cada cop n'hi ha més. En el decurs d'aquesta setmana he comptabilitzat els següents:

TOTALMENT EN CASTELLÀ

-Kalia vanish, Tinto de verano Don Simon, Bunduelle (aliments), Sensoline, Garnier, Fragancia CH Man, Mayonesa Prima, WC net energy, Silic Bang, Pastas Gallo, Securitas Direct.

PARCIALMENT EN CATALÀ (o sigui un anunci a mitges)

-Passat TDI, Ausonia Evolution, Bocatta, Movistar i ADSL Telefonica, IKEA (donce caben dos caben tres), Vitalinea Satisfacció.

Personalment ja se quina decisió he de prendre respecte a les empreses que s'anuncien en castellà a la televisió catalana, com també la que he pres amb aquelles que etiqueten en català (ja se que una cosa no te a veure amb l'altra), i penso que es qui estem adherits a un grup de Català Sempre, realment hi podem fer alguna cosa (com els anuncis del Govern Català "la revolució de les petites coses").

Jo ja he tastat la COLA Catalana i és d'allò més bona.

Ara vull provar tota la resta de productes. FRANK DUBÉ. T. 670010308

Als Supermercats Bon Preu només hi ha la Cola Catalana 0.33 si vols comprar Cava 2014 molt a prop d'on m'indiques has d'anar al mercat de la llibertat a la parada FRUITERIA FAUSTINO. (Es un patriota que el ven una mica d'estranyis)

També hi pots trobar TOTS ELS NOSTRES ARTICLES les 24 hores del dia la Gasolinera UBACH que hi ha al Paral·lel allà ho hi havia la Fecsa, COMPANYIA EXPROPIADA ALS CATALANS

També t'envio les adreces d'altres establiments de Barcelona.

Salut

Ramon Carner

"Es una ley de la Historia de España la necesidad de bombardear Barcelona cada 50 años. El sistema de Felipe V era injusto y duro, pero sólido y cómodo. Ha valido para dos siglos." Manuel Azaña, Presidente de la República Espanyola.

EL PODER D'ACTUACIÓ DONATALBANC D'ESPANYA I AL GOVERN ESPANYOL

Catalunya sense caixes

Alfons López Tena / Notari. President del Cercle d'Estudis Sobiranistes

El 9 de novembre de 2008 publicava en aquest diari: "La present crisi donarà als ministres espanyols noves oportunitats per escanyar Catalunya i fer mal als interessos dels catalans, de totes les classes socials. Ja ha començat un nou assalt, treure les caixes d'estalvis de l'àmbit regulador de la Generalitat i fusionar caixes entre autonomies, és a dir, que els espanyols es quedin amb les caixes catalanes." Vuit mesos després, ja tenen l'instrument legal, aprovat inicialment pel govern espanyol del PSOE per decret llei, i definitivament pel Congrés espanyol el 8 de juliol passat, amb els vots dels diputats del PSOE i del PP, inclosos en ambdós casos els que han estat elegits a Catalunya. D'ara endavant són el Banc d'Espanya i el govern espanyol qui poden obligar les caixes catalanes, vulguin o no, a fusionar-se amb caixes espanyoles, sense que ni les mateixes caixes ni el govern català tinguin cap mena de capacitat de decisió. També poden nomenar membres als seus consells d'administració, prendre el control de la direcció, i cessar i nomenar qui els plagui. No admeten, però, cap mena de fusió amb caixes d'altres Estats de la Unió Europea ni de la resta del món, només amb les espanyoles.

COM QUE AQUESTS PODERS exorbitants del govern espanyol, sota la capa del Banc d'Espanya que ell mateix nomena, vulneren la llei orgànica espanyola anomenada Estatut d'Autonomia (sic) de Catalunya, és possible que el govern català els recorri al Tribunal Constitucional espanyol, nomenat íntegrament pel PP i el PSOE i que resol en favor de l'Estat 9 de cada 10 recursos entre l'Estat i la Generalitat. Qui paga i nomena, mana. En tot cas, l'eventual recurs català no suspèn l'entrada en vigor i aplicació de la llei espanyola recorreguda mentre el Tribunal Constitucional no dicti sentència, és a dir, durant uns set o vuit anys, a diferència dels recursos del govern espanyol contra les lleis catalanes, que en suspenen l'entrada en vigor i l'aplicació. Encara estan pendents i sense vigència lleis catalanes de fa nou anys, com ara la participació en tornejos internacionals de les seleccions esportives catalanes, o les reformes universitàries d'en Mas Colell.

EN L'IMPROBABLE CAS QUE EL TRIBUNAL Constitucional tingui la intenció, al cap de vuit anys, d'anul·lar la llei espanyola recorreguda, el govern espanyol, un cop advertit pels jutges que ha nomenat, ho té molt fàcil: aprova de nou la llei amb els vots del PSOE i del PP, que comença a aplicar-se i no es veu afectada per la sentència anul·latòria, encara que sigui de nou recorreguda per la Generalitat en un cicle repetitiu i perpetu d'impotència catalana i domini espanyol. No és, però, probable que el Tribunal Constitucional anul·li cap al 2017 la llei de presa de control de les caixes catalanes d'enguany, perquè quan es carregui l'Estatut farà seva la tesi del PP (anul·lació) o la del PSOE (irrellevància): "la competencia estatutaria sólo podrá desplegarse, ejercerse o tener eficacia real en la medida que respete o no sobrepase las limitaciones establecidas o que vengan a establecerse por la legislación del Estado". Tots els jutges a l'una, i aviat, diran en forma de sentència allò que el PP i el PSOE volen que diguin, que qualsevol norma espanyola passa per sobre de l'Estatut d'Autonomia (sic), ara i per sempre.

RES NO PODRÀ IMPEDIR QUE ELS espanyols es quedin les caixes catalanes que els plaguin, encara que segons la nova llei només en el cas que hi injectin diners públics. Els diners els tenen, ens els prenen als ciutadans i empreses catalanes per l'espoli fiscal de més de 20.000 milions d'euros de cada any, inclosos els 2.500 euros que cada any rep de menys cada jubilat i vídua a Catalunya. La necessitat de diners per a les caixes és imperiosa en la situació actual de crisi, i si alguna no en té sempre és possible crear-l'hi com s'ha fet altres cops:

1. EL GOVERN ESPANYOL I EL BANC d'Espanya estenen rumors sobre el risc de solvència de qualque caixa, cosa que provoca la seva insolvència. Així es van quedar Banca Catalana.

2. EL GOVERN ESPANYOL I EL BANC d'Espanya escanyen els directius de qualque caixa amb una suposada irregularitat administrativa o fiscal. Així es van quedar amb les companyies elèctriques catalanes.

3. EL GOVERN ESPANYOL I EL BANC d'Espanya aconsegueixen el processament dels directius de qualque caixa per l'Audiència Nacional, els fan dimitir o cessar, nomenen qui volen, i un cop pres el control la mateixa Audiència Nacional archiva tot el pro-

cediment, sense celebrar mai cap judici. Així es van quedar amb els bancs bascos.

4. EL GOVERN ESPANYOL I EL BANC d'Espanya convencen els directius recalcitrants de qualque caixa que no vulguin demanar diners públics perquè en demanin. Els mètodes, serveis secrets inclosos, és millor deixar-los a la lliure imaginació de les lectores i els lectors, que segur que es quedarà curta. Quines empreses catalanes es van quedar així, facin vostès memòria gasosa.

NINGÚ NO HA DIT MAI QUE CAP de les caixes catalanes estigui en perill, present o futur, de caure en la insolvència i la manca de liquiditat; tothom admet que el sistema català de caixes d'estalvis és sòlid i ben proveït; no hi cap risc ni amenaça per als dipòsits. Tot això és cert, però no es tracta d'això, sinó de manar, de poder en majúscula, de vertebrar Espanya i arruïnar Catalunya, que són una i la mateixa cosa. Fins ara, a les caixes catalanes manen els catalans i són al servei dels interessos dels catalans i de les seves empreses, i l'objectiu és que desapareguin i siguin substituïdes per caixes i bancs on manin els espanyols i siguin al servei dels espanyols i de les seves empreses. Un cop arranats, absorbits, liquidats i desapareguts els bancs catalans (una sola excepció per ara, el Banc de Sabadell), en un procés que va començar el PSOE amb Indalecio Prieto i va concloure el PSOE amb Felipe González, ara comença la fase final de l'ofensiva per deixar Catalunya sense caixes, que va començar seriosament amb Felipe González, van continuar Aznar i Rato, i ara es dota dels instruments legals adients amb la coartada de la crisi. Els espanyols no en tenen prou amb els diners dels catalans que espolien amb impostos i cotitzacions socials, tampoc amb els diners dels catalans dipositats als bancs espanyols, ja que no en tenim de propis; volen tots els nostres diners, també els qui són a les nostres caixes. Per això se les quedaran. Mentrestant, els nostres polítics són de quatre menes: o són còmplices, o no en saben, o no volen, o no poden.

<http://paper.avui.cat/article/di-leg/169597/catalunya/sense/caixes.html>

El Lobby se suma a la condemna de l'atemptat mortal d'ETA a Mallorca

Arreu dels Països Catalans es multipliquen les declaracions de condemna contra la violència d'ETA que amb l'atemptat de Palma Nova ha causat dues víctimes mortals entre els membres de la Guàrdia Civil. Des del **Lobby per la independència**, una vegada més, condemnam l'ús del terrorisme com a mitjà per aconseguir un objectiu polític totalment legítim com és la independència de les colònies oprimides, espoliades i maltractades des de fa segles per l'imperialisme espanyol.

Reproduït de www.vilaweb.cat
DIJOUS, 30/07/2009 - 14:18h

Dos morts en un atemptat a la caserna de la guàrdia civil a Calvià. Ha explotat una bomba adossada en un cotxe patrulla. Sorpresa pel fet d'atemptat a les Illes. Tancats l'aeroport i el port de Palma

Un cotxe bomba ha explotat avui davant d'una caserna de la guàrdia civil a les 13.50 a Palmanova, dins el municipi mallorquí de Calvià, causant la mort de dos agents de la guàrdia civil. Tot i que ningú no n'hareivindicat l'autoria, totes les hipòtesis apunten a ETA. En cas de ser així, aquest seria el segon atemptat d'ETA en dos dies (ahir un cotxe bomba va explotar a Burgos), cosa que fa pensar en l'existència d'almenys dos comandos actius. L'atemptat s'ha fet amb una bomba adossada sota un cotxe patrulla de la guàrdia civil. Els dos agents morts són els dos agents que havien entrat dins el vehicle i l'havien engegat, fet que ha causat l'explosió. És la primera vegada que un atemptat d'ETA causa víctimes mortals a les Illes i, de fet, la banda no feia esclatar una bomba a les Balears des del 1991. En aquest sentit, sorprèn que l'atemptat s'hagi fet a les Illes, per les dificultats afegides que implica haver de transportar els explosius en un ferry. De fet, tant el port com l'aeroport de Palma es troben tancats des de les 14.30, fins a nova instrucció, per evitar que els autors de l'atemptat puguin abandonar l'illa.

Impacte turístic D'altra banda, l'atemptat ha atacat una zona d'alta activitat turística, Calvià, sobretot de turisme anglès, la qual cosa fa pensar que es cercava ressò en els mitjans de comunicació internacionals. De fet, diversos mitjans de comunicació anglesos dediquen molt espai a la notícia: BBC, The Guardian i The

Independent. En cas de confirmar-se l'autoria d'ETA aquest seria el segon atemptat en poques hores de diferència, sense avís previ i a molts quilòmetres de distància, fet que es podria interpretar com una demostració de força. Segons diverses fonts, ETA hauria robat tres o quatre furgonetes a França el cap de setmana passat, una de les quals va ser utilitzada en l'atemptat de Burgos. Per tant, la banda encara disposaria de dues o tres furgonetes preparades per atemptar.

Refús i condemna del govern i els partits El president del Govern balear, Francesc Antich, i tot el seu equip han fet públic un comunicat en què rebutgen i condemnen l'atemptat. 'El Govern vol manifestar el seu condol a la família dels dos joves guàrdia civil assassinats i confirmar, una vegada més, el seu suport a les forces i cossos de seguretat de l'estat', diu la nota. També el president de la Generalitat catalana, José Montilla, juntament amb tots els membres del govern, ha condemnat l'atemptat i ha fet arribar el condol als familiars de les dues víctimes. 'El govern vol mostrar el seu suport i solidaritat als cossos i forces de seguretat de l'estat, especialment a la Guàrdia Civil, i expressar la seva solidaritat amb els ciutadans del municipi.' I el president del parlament català, Ernest Benach, ha dit que l'atemptat era 'un menyspreu total a la vida i a la raó' i que l'única sortida d'ETA era 'deixar les armes'. Finalment, ha demanat la 'unitat de les forces democràtiques en la lluita per la llibertat i l'eradicació de la violència.' El Bloc per Mallorca ha condemnat 'enèrgicament' l'atemptat, segons que ha fet saber a través d'un comunicat, en què insisteix en la unitat de totes les forces polítiques i les institucions democràtiques davant d'aquest com el d'avui. Per la seva banda, el portaveu de CiU al congrés espanyol, Josep Antoni Duran Lleida, ha expressat la 'més energètica repulsa i condemna' per l'atemptat i ha traslladat la seva 'solidaritat i suport' als familiars i amics de les víctimes. Duran també ha donat suport 'a les forces i cossos de seguretat de l'Estat en la seva lluita per acabar amb



aquesta lacra del terrorisme i, especialment al cos de la Guàrdia Civil, que avui ha estat l'objectiu de la banda terrorista ETA.' El secretari general d'ICV, Joan Herrera, ha demanat la 'màxima unitat de totes les forces polítiques i de tota la societat per a plantar cara al terrorisme.' Herrera ha condemnat l'atemptat i ha demanat a ETA que 'abandoni les armes' perquè la solució del conflicte al País Basc només és possible 'per la via pacífica i democràtica.' La direcció d'EUPV ha mostrat el refús a l'atemptat i ha manifestat la 'més ferma convicció de lluitar per la pau'. La coordinadora general d'EUPV, Marga Sanz, ha mostrat el condol als familiars i ha demanat la unitat política 'davant aquesta barbàrie.'

últims atemptats d'ETA al país. **30 de gener de 2005:** Bomba a un hotel de Dénia. No hi ha víctimes perquè la banda avisa amb 45 minuts d'antel·lació i es desallotgen els 220 turistes de l'hotel. **12 d'agost de 2002:** Es desactiva una bomba a la platja de Santa Pola. **9 d'agost de 2002:** Bomba a Torrevella. No hi ha víctimes. **4 d'agost de 2004:** Dos morts en un cotxe bomba situat davant la caserna de la Guàrdia Civil a Santa Pola. Fins ara, aquest era l'últim atemptat mortal d'ETA al nostre país. **18 d'agost del 2001:** Bomba a Salou. Tretze ferits. **17 de març del 2001:** Bomba a Roses. Mort d'un mosso d'esquadra mentre desallotjava la zona (la bomba explota set minuts abans de l'anunci fet per la banda armada). **17 de febrer del 2001:** Artefacte a Gandia, sense víctimes. **21 de desembre del 2000:** Assassinat un regidor del PP de Sant Adrià del Besòs. **20 de desembre del 2000:** Assassinat d'un agent de la Guàrdia Urbana a Barcelona. **14 de desembre del 2000:** Assassinat un regidor del PP de Viladecans. **21 de novembre del 2000:** Assassinat d'Ernest Lluch a Barcelona.

Lobby per la Independència

Bodrum / Halicarnàs

Halicarnàs, antiga ciutat i port d'una regió que en l'Edat Antiga es digué **Cària**, situada al sud-oest de l'Àsia Menor, a la costa de la mar Egea, fou colonitzada cap a l'any 1000 aC pels grecs jònics. Durant dos mil cinc-cents anys, fins la conquesta definitiva pels turcs (segle XV) va ésser una regió (com tot el litoral egeu de la península anatòlica) ètnicament i culturalment hel·lenica (encara que, durant l'època romana, i especialment en la bizantina, decaigué d'una manera notable). Fou la pàtria d'**Herodot** (480 – 420 aC), el primer cronista d'Occident i veritable pare de la història, així com també del sàtrapa (monarca, a l'Orient) de la Cària **Mausol** (s. IV aC) per al qual la seva germana i muller, **Artemísia**, féu bastir, a la seva mort, el famós Mausoleu, considerat una de les set meravelles del món (algunes restes es conserven al Museu Britànic de Londres).

En el segle XIV, i part del XV, la zona d'Halicarnàs fou un enclavament dels cavallers de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem, coneguts com el **hospitalers**, que després de la caiguda de Jerusalem a mans de Saladí (1187), s'havien establert, primer, a Sant Joan d'Acre (fins al 1291) i, posteriorment, a Rodes, fins que els turcs otomans prengueren l'illa (1522), cosa que els obligà a traslladar-se a l'illa de Malta, en qualitat de feudataris de l'emperador Carles V. A la bocana del port d'Halicarnàs, els cavallers hi construïren, sobre les restes d'una fortalesa bizantina, el castell de **San Petro**, anomenat així en honor a Sant Pere, patró dels mariners i dels pescadors. En aquest lloc hi podem trobar documentació referida a dos grans mestres catalans de l'orde hospitaler: **Antoni Fluvià** (que ho va ser del 1421 al 1437) i **Pere Ramon Sacosta** (del 1461 al 1467).

Quan la fortalesa i l'antiga ciutat hel·lenística caigueren definitivament sota el poder otomà (darreries del segle XV), la nova ciutat adoptà el nom del castell, Petro, que en llengua turca és **Bodrum**. Amb el seu port fortificat, Bodrum és convertí en una de les bases logístiques més importants dels corsaris turcs, entre els quals el famós **Dragut** (Turgud, en llengua turquesa), que en temps del sultà Solimà I el Magnífic va ésser una amenaça constant per als països cristians de la Mediterrània Occidental (llevat, òbviament, de França, aliada de l'imperi otomà). Abans i després del saqueig de Pollença (1550), les seves accions de pirateria foren molt nombroses, fins que l'any 1565 se li acabà el pistó, en ésser mort en el setge de Malta, valerosament defensada pels cavallers hospitalers, i que el gran Solimà pretenia també conquerir, com ja havia fet amb tota la Mediterrània Oriental.

Andreu Salom i Mir

Suite d'hospital

Un relat de Lady_shalott (09-10-2006)

No t'ho volia dir però... mira com vinc de la nit, m'ha picat una abella - o era una agulla- negra al braç.

Vaig demanar-me una habitació, vaig demanar-me un disig blanc, i de ser els jo i el mi possessiu una lluita frenètica, la poesia em va deixar cec. Orb, que em retorna el son i m'espera el coma. Polar.

Tanmateix, porta'm ben amunt. Al cim de la providència i de la castedat. Dóna'm la meua Suite d'hospital. El pèndul hipnòtic ja no sap contar les morts que es donen, i mira les parets, que s'eixamplen i s'empenyen, i m'injecten líquids suats a la pell. Tensant l'arc i la fletxa s'esmuny planant al sostre, bresolant les agulles del rellotge que em concentra als llavis la sang coagulada. I els llits, emmetzinats d'horror i de crits que es demanen impúdics, formen tots junts, una unitat concèntrica.

El luxe em supura al cos i llagimeja per tota la sala, m'injecten més necessitat i em crema les galtes.

Si us plau, ara en sóc addicte. Els malsons, la malaltia subjugada quant més profunda és la absència del que mira i fa dels ossos un retrat visible. Aquí reposo, perdut i miserable en les hores que rellisquen humides cap al cementiri... i de perdre els sentits, les mans, el cabell, de la transició del patir, i al desitjar aquella càrrega elèctrica que ja han assumit els meus ulls. Forçat, violat a plenitud per a vosaltres l'última copa d'un mai més escriure.

Abans de marxar però, doneu-me una Suite- us ho imploro- una Suite d'hospital.

Comentaris

Torno a passar per la Suite. allan lee. Perquè estic sola i tinc por, perquè els meus somnis m'han portat aquí. Les orquídes sempre m'han fet pensar en quelcom animal, per la seva bellesa recargolada. a mi em fan por. escrius com si algú et dictes paraules suaus i terribles a l'orella, algú que ets tu però no benbé. Fa temps et vaig enviar un mail, però potser no et va arribar. escrius d'una manera aterridora, i m'emociones.

Silent into Camelot. Una abraçada, estimada mar. silvia. com esclata la vida dins teu!

Teresa serramià i samsó i dins de mi..., també. Sembla mentida, oi? quants camins que se t'obren d'infinida bellesa i misteri; i tu allargues la mà per sembrar

més flors encara en el teu jardí tan ple de meravelles.

Lady_shalott..., tu ets la meravella, el mirall que reflecteix i es reflecteix en l'embruix d'aquest SER que s'esdevé instant a instant com una ponzella màgica, badant-se lentament, expandit pertot el seu delicat perfum... Lady_shalott..., un plaer!!

Bones!. Vicenç Ambrós i Besa. Un relat narra una profunda, gairebé hipnòtica, transició al jo: en altres paraules, una insondable introspecció. Molt ben construïda, amb un deix de temor, de frenesí, de tortura psicològica que atreu l'atenció del lector i la manté viva i desperta fins al final.

I pel que fa a la redacció, magnífica. Lèxic acurat, estil gens espès, fluid i elegant... Arrodoneixes, amb tot això, el fet d'haver captat l'atenció des del principi amb una lectura agradable i profitosa.

Jo també et segueixo! Salut, Vicenç

En llegir-te. gypsy. m'esdevé un disig de fugida, de mort irrenunciable, on no hi ha marxa enrere com estar a l'abisme i mirar avall, respirar i llançar-se al buit, cap al terrorífic no ser o cap a l'alliberació definitiva.

Puc copsar els teus pensaments amagats darrera els teus versos de sofriment i lluita. Petons estimada! gypsy de fum

terrible. allan lee. boníssim. jo ara precisament estava escrivint uns haikus de l'hospital... però després de llegir això, els estripo, me'n poso a fer uns altres, i em trec el barret, milady. una abraçada, encisada de llegir-te. allan



El front ultra espanyolista i anti basc PP/PSOE dóna ales als terroristes d'ETA

Internacional. dimecres, 29 de juliol

'Euskal Herria' desapareixerà pràcticament del nou currículum basc

El nou govern PSE-PP continua l'espanyolització general

Si el darrer mes desapareixia el territori d'Euskal Herria del mapa del temps d'Euskal Telebista, ara el nou govern basc de Patxi López, fruit del pacte espanyolista PSE-PP (amb el suport d'UPyD), ha decidit eliminar les referències a aquest concepte al currículum escolar basc. Segons afirma el diari basc Deia, la conselleria d'Educació basca ha pres aquesta decisió perquè consideren que fins ara el terme "Euskal Herria" s'usava a les aules basques com a un "instrument d'adoctrinament nacionalista". Tot i que el concepte no serà eliminat al 100%, només hi constarà com una mera referència geogràfica, i en redefinirà el seu ús. Des d'EA i PNB han assegurat que a l'anterior currículum, el terme Euskal Herria només definia "una realitat social, cultural i idiomàtica".

S'espera que el nou currículum s'estreni ja directament aquest proper curs escolar, a la tardor.

Durant la campanya de les darreres eleccions basques, el PSE afirmava que el sistema educatiu del País Basc "s'havia vist il·lustrat i sotmès a un projecte polític excloent i a una estratègia d'acumulació de forces nacionalistes que han tingut un efecte letal en la convivència dels centres". De fet el govern espanyol del PSOE havia recorregut a la justícia el currículum basc aprovat per l'anterior govern d'Ibarretxe, en considerar que les referències a Euskal Herria eren més que culturals.

EA considera que el govern de Patxi López mostra un clar "afany espanyolitzador" que recorda "la reconquesta". Aralar ha assegurat al seu torn que Euskal Herria "existeix", i també "el seu mapa" ja que "és anterior al nacionalisme basc i que el trascendeix; però el PSE continua decidint qüestions de cara a la galeria del PP més que no pas al seu electorat".

Reproduït de
www.racocatala.cat



¿Vols deixar de beure?
PODEM AJUDAR-TE
Tel: 616 08 88 83
Alcohòlics Anònims

Salut

L'ictus: la lluita contra el rellotge

Molts de nosaltres hem viscut en alguna ocasió en els nostres familiars o amics l'aparició brusca d'un trastorn del parlar o de la comprensió, la paràlisi de les extremitats i la pèrdua de la sensibilitat d'un costat del cos. Es tracta d'una malaltia cerebral anomenada ictus, tot i que popularment és coneguda de diverses formes (embòlia, trombosi, hemorràgia, feridura o apoplexia). L'ictus ocorre quan un vas que porta sang al cervell es trenca o s'obstrueix per un coàgul, amb la qual cosa una part del cervell deixa de rebre la sang que necessita.

Sense oxigen, poques hores després les cèl·lules nervioses de l'àrea afectada moren. Per aquest motiu, és molt important que el malalt pugui rebre assistència mèdica especialitzada en el temps més breu possible. D'aquesta forma podran reduir-se'n les seqüeles, tant pel que fa al nombre com a la gravetat.

L'ictus pot afectar diverses àrees funcionals que limiten l'activitat i la participació de qui l'ha patit. L'ictus pot ser transitori o bé provocar lesions que afectin la parla, la memòria, l'estat emocional o la funció motora. En aquests casos, és molt important la rehabilitació posterior, que ha de començar tan aviat com s'hagi establert el diagnòstic i s'hagi assegurat el control de l'estat vital. Els pacients que inicien la rehabilitació durant la primera

setmana després de l'ictus tenen menys discapacitat i més qualitat de vida a llarg termini que els que la comencen més tard.

Síntomes brusc

Els símptomes més comuns d'aquesta malaltia són l'aparició de debilitat en una banda del cos, pèrdua de visió en un ull o parcial en tots dos, pèrdua o dificultat de la parla, pèrdua de força o paràlisi en un cantó del cos o de la cara, inestabilitat, desequilibri i incapacitat per caminar i mal de cap intens i sobtat. La característica principal de l'ictus és que qualsevol d'aquests símptomes es presenta de manera brusca.

L'ictus és un problema assistencial complex i creixent. Actualment, és la primera causa de mort a Catalunya en les dones per sobre dels 65 anys i en els homes per sobre dels 75, i és la primera causa d'incapacitat a llarg termini i la segona de demència. A Catalunya es produeix un ictus cada trenta minuts i un de cada vint succeeix en persones menors de cinquanta anys. Un de cada tres pacients moren i dos terços dels que sobreviuen presenten seqüeles permanents que els incapaciten per realitzar les activitats més bàsiques de la vida diària.

Millor pronòstic

En els darrers anys, però, l'atenció d'aquesta malaltia està presentant un canvi molt important, amb l'aparició de nous tractaments que milloren el pronòstic dels pacients i la incorporació d'unitats específiques en els grans hospitals. Per tal de poder atendre el malalt de la forma més ràpida possible és

imprescindible que els professionals implicats en els diferents nivells de la cadena assistencial estiguin ben coordinats. Desgraciadament, en l'actualitat menys del 20% dels pacients arriben a temps a l'hospital.

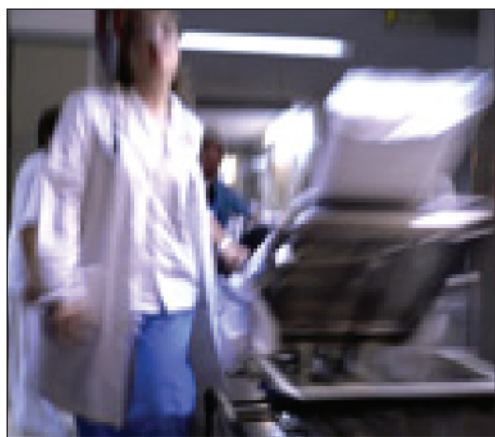
Per tal de millorar l'atenció de la malaltia en totes les seves fases, l'any 2004 es va dissenyar el Pla Director de la Malaltia Vascular Cerebral de la Generalitat de Catalunya. El primer lloc on s'ha posat en marxa aquest pla director és la regió sanitària del Barcelonès Nord (Badalona, Santa Coloma de Gramenet i Sant Adrià de Besòs) i el Maresme. El centre de referència per atendre els malalts de la regió que han patit un accident vascular cerebral és l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol de Badalona.

Unitat d'ictus

A la nostra regió, tots els centres sanitaris estan coordinats perquè, quan una persona pateix un accident vascular cerebral pugui ser traslladada de forma immediata a l'hospital Germans Trias. Un cop al centre, el malalt és ingressat a la Unitat d'Ictus, on rep el tractament adient. La Unitat d'Ictus del centre badaloní disposa de quatre habitacions individuals i una doble, monitoritzades mitjançant videocàmeres des d'un control d'infermeria independent. Aquesta àrea està separada de la resta de la planta mitjançant portes.

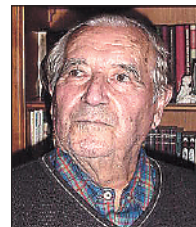
Antoni Dávalos
Coordinador
de Neurociències

És molt important que el malalt pugui rebre assistència mèdica especialitzada en el temps més breu possible. D'aquesta forma podran reduir-se'n les seqüeles, tant pel que fa al nombre com a la gravetat.



Poesia

Elogi a les bel·leses del terme de Llucmajor



CLIMENT GARAU I SALVÀ

Els qui tenim amor propi
I estimam Llucmajor,
L'hi hem de fer tot l'honor
I a lo bo fer-li elogi.

A lo bo que aquí es trobi
Troba que ho hem de ressaltar,
Perquè molta cosa hi ha,
Que és digne de tot elogi.

De tot el cor jo vull dir,
Que és signe de distinció,
Que el nostre Llucmajor
Te es lloc de Cala Pi.
Si mai voleu anar-hi,
Allò molt fos sorprendrà,
Vostre cor s'alegrarà,
En contemplar aquell jardí.

Quan arribareu allà,
Vislumbrareu l'horitzó
Veureu aquella blavor
Que vos ensenya la mar.
La vista s'alegrarà,
En la vostra intimitat,
En veure la heretat
Que nostre Déu ens deixà.

Aquell gran tallat de penyes,
Que fan sa circumferència
ha tingut se penitència,
de ses empentes del mar.

Sempre han hagut d'aguantar
Aquella grossa fúria,
De quant la mar s'enrabia
Que molt amunt sol pagar.

També vos alegrareu,
De prop poder contemplar,
Aquella torre que hi ha,
De pedra tota aixecada.
Asuallà col·locada
Pels pirates vigilar,
I poder alarma donar,
Quan venia sa bandada.

El terme de Llucmajor,
Va arribar a ser un jardí,
De tot varem sembrar-hi,
Feina pel treballador.
Col·liem un bon meló,
A Son Ponç, Bimificat,
És terreny apropiat
Se paga cultivar-lo.

Sa part de l'alt llucmajor,
Hi ha bon ametlerar;
Molta d'ametla s'hi fa,
Un sembrat superior,
És terra que te frescor,
En es peu des puig està,
Es fred hi sol penetrar,
Del nord que n'és el pitjor.



Carrer Visitació, 31

**Acte d'homenatge a Nino Bravo. València. Barri
de Sagunt. 17 de juny de 2009.**

Fotografia: Miquel Alemany i Batlle

Cuina

Muffins de fruites del bosc

Ingredients: 30 g de mantega, 1 ou, 80 g de sucre, 150 g de Petit Suisse natural, 120 g de farina, 1 pessic de sal, 6 g de llevadura, 70 g de fruites del bosc congelades

Preparació: Barregem l'ou amb el sucre fins que la textura sigui cremosa i hi afegim la mantega, que haurem fos al foc. A continuació, hi afegim el Petit Suisse en dues vegades, perquè quedi ben mesclat. Tot seguit, posem la farina, la llevadura i la punta de sal en un bol i ho barregem. Traiem les fruites del bosc del congelador i les afegim a la barreja de farina. Hi fem un forat al mig i hi afegim la barreja líquida i ho barregem tot ben de pressa perquè no se'ns descongelin les fruites del bosc. Ho distribuïm en motllos i cap al forn uns 12 minuts segons el forn, pre escalfat a 180 graus. Amb aquestes quantitats surten uns 8 muffinets.



Calamars Plens al Forn

Ingredients: 1,2 kg. de calamar (en 1 ó 2 peces grosses o 1 dotzena de petites), 600 gr. de patates, 3 alls, julivert, 6 cullerades de pa rallat, oli, 4 cullerades de llet, 1 llimona, 1 ou (només si s'utilitza 1 calamar gros), pebre vermell.

Preparació:

Pelar i tallar les patates en rodanxes i fregir-les. Picar els alls i el julivert i mesclar-ho amb el pa rallat i el pebre vermell (en cas de fer un calamar gros mesclar-hi també l'ou). Netejar els calamars, tallar-lis les cames i arrebossar amb la mescla feta amb el pa rallat. Omplir els calamars amb l'arrebossat i posar-hi un poc de sal. Tancar l'obertura del calamar amb un escuradents. Col·locar les patates dins una safata, els calamars al damunt i banyar-ho tot amb la resta de mescla que ens hagi quedat després d'arrebossar. Afegir unes gotes de llimona als calamars, llet i l'oli utilitzat per fregir les patates. Deixar coure dins el forn a

160° durant 35 minuts si el calamar és gros, o 20 minuts si són calamars petits.



Observacions:

Es recomana preparar aquest plat amb calamars petits ja que són més tendres i fàcils de coure.

Receptes cedides per "Fruit of Menorca". <http://www.fruitof-menorca.com/>

Anxoves a l'estil de Cadaqués

Ingredients:

Seitó (també dit anxova), sal marina i pebre negre mòlt.

Preparació:

La conserva es fa a l'estiu, quan el seitó és gros i gras. No cal rentar el peix, quan es dessali ja es rentarà prou. Se li arrenca el cap, fent seguir la moca, i es posa en una escorredora, barrejat amb uns bons grapat de sal, durant un parell d'hores. Després, es posa un dit de sal en un bocal de vidre i un pessic de pebre negre. A sobre, s'hi posa un sostre de seitons i s'enfarinen per sobre amb sal. S'hi torna a tirar un pols de pebre negre. Així, fins que el bocal sigui ple fins al coll. Llavors s'hi posa una capçana de sal i es tapa. Es posa la data a sobre i es deixen confitar durant un any.

Bolets al natural

La conserva es pot fer de bolets d'una sola mena o de barreja. Hi ha moltes menes de bolets que es poden conservar al natural. D'anisets, que són blaus per sobre, no se n'hi ha de posar cap; engeguen a rodar tota la conserva. Tampoc val la pena conservar xampinyons o gírgoles cultivats; n'hi ha tot l'any. Altres, com els ceps (també dits ciurenys) o els cama-secs (també dits carreretes i, impròpiament, moixernons) val més assecar-los (els ceps, tallats a llesques), nets i ben estesos sobre un drap, al sol.

Ingredients:

Bolets, farigola, aigua i sal.

Preparació:

Es netegen bé els bolets, i se'ls treuen les parts que tinguin terra o cucs i les brosses. Els que calgui, es pelen. Després, se'ls fa arrencar el bull en una olla amb aigua, uns brotets de farigola i sal. Quan fa cinc minuts que bullen, s'apaga el foc. S'omple una olla d'aigua, s'hi posa una mica de sal i es remena; cal que se li trobi el gust de sal però que no sigui massa salada. Es treuen els bolets de l'olla on han bullit i es posen en pots. Quan el pot sigui ple fins al coll, s'omple d'aigua amb sal i es tapa, deixant un espai buit per a què el líquid es pugui dilatar. S'esterilitzen al bany maria, deixant-los bullir una hora llarga. Es poden consumir immediatament. Es poden abocar als guisats amb aigua i tot, no cal pas rentar-los ni dessalar-los.

L'aigua de la primera bullida es cola i es conserva (congelada, si cal), per fer sopa de bolets.

Cansalada grassa

Ingredients:

Cansalada grassa (que no tingui ni una mica de carn, només greix i cotna), sal granada i aigua.

Preparació:

Es posa aigua a la serena tota la nit, en una olla o una galleda, a fi que perdi l'aire que porta dissolt i que oxidaria el greix de la cansalada. L'endemà, es talla la cansalada a quadres de la mida del palmell. Es posa una grapada de sal en un pot, que tapi el fons i es va omplint de cansalada i sal. Quan és ple, s'hi aboca l'aigua, amb compte d'airejar-la el mínim, fins que ho cobreixi. Es deixa confitar durant uns quants mesos.

Abans de coure-la, cal dessalar-la, remullant-la en aigua durant unes tres o quatre hores. Per menjar-la, se li fan uns talls en quadrícula a la banda del greix i es fa a la brasa.

P E T I T S A N U N C I S

AUTOMOBILS

TALLERS TORRENTS. Mecànica, neumàtics, aire condicionat. Adrià Ferran, 29. Ciutat. 971 420 518

EVOLUTION CARS. Tintat de llunes, retolació gràfica, retolació adhesiva, rètols, logos i marques. Homologats per I.T.V. Eusebi Estada, 117 So n'Oliva. Ciutat. 971 750 912

MECÀNIC LLUÍS. Lluís Martí, 99 Ciutat. 971 245 977

AUTOTÈCNICAMENORCA. Cotxes sense carnet marca AIXA Ma 8.000 euróns. Menorca, 24 Manacor, 971 551 302

TALLER COLAU MOTORS. Manteniment, reparacions, pneumàtics, ITV. Valdívia, 2 Manacor. 971 553 850

MOTOR SPORT. Venda i reparació de motos usades i noves. Joan Miró, 14 Manacor. 638 561 825

GROC AUTOESCOLES. Avda. Jaume III, 25 Santa Maria. C/. des Menestrals, 21 Sineu. Sor Francinaina Cirer, 20 Binissalem. www.autoescoles-groc.com 609 641 816

TALLER LLUC RADO. Reparació general de l'automòbil. Plató, 17 Son Ferriol. 971 426 681

TALLERS D'ASIVAL. Mecànica, electricitat, xapa i pintura. Revisió ITV. D'Asival, 5 Polígon Can Valero. tallersd-asival@telefonica.net 971 759 568

CARROCERIES. Construcció i reparació. Venda i reparació de grues hidràuliques. Ollers, 3 Polígon de Marratxí. 971 604 162

MALLORCALIMPIA. Servei de grua. Reciclatge de tot tipus de vehicles de desfeta, tramitació de baixes i retirada. Valoració màxima en sinistres de menys de 5 anys. mallorcalimpia@hotmail.es 971 101 313

AGENTFIAT. Venda i reparació. Rafel Albertí, 153 Inca. 971 505 979

TALLER FIOI. Manteniment del vehicle. Suspensió, direcció. Frens ITV. Polígon de son Llaut (Santa Maria). Tel. 609 606 497

BORSA
IMMOBILIÀRIA

VILLASPLANET.COM Immobiliària. Avda. de la Platja, 19 B Port d'Alcúdia. 971 545 411

XALET a Los Damunt d'Alaró, vend per 749.000 euróns. Solar de 1.700 m2. garaix i piscina. 661 427 008

NOUPIS.COM. Lloguer i venda de pisos. Plaça de Sant Jaume, 13 Manacor. 971 555 567

Directament del promotor, se ven pis a Pollença. 607 209 522

IMMOBILIÀRIA MALLORCA. Beate Pregler. Palma, 17 Sant Joan www.pregler-immobilien.de. Tel. 667 078 450

ES VEDRÀ. Assessors immobiliaris. So n'Oliva, 8. Ciutat. 971 753 082 www.esvedrain-mobiliaria.com

CONSULTING BALEAR IMMOBILIARI. Eusebi Estada, 113 A. 971 907 313

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA. Administració de finques, venda i lloguers de vivendes i locals Lepanto, cantonada Provença, 18-1. Manacor 655 810 921

TOMIR. Gestió immobiliària. Plaça Major, 18 Campanet. 971 509 158 www.buscocasa.com.tomir

IMMOBILIÀRIA CALA GAVIOTA. Compra, venda, lloguer i assessorament. Estanys, 27 Colònia Sant Jordi. Tel. 971 655 722 www.cala-gaviota.com

GRAN VIOBRA. Construccions en general. Venda i lloguer d'immobles. Plaça Mare de Déu, 7 Colònia info@gran-viobra.com Tel. 971 656 330

IMMOBILIÀRIATOÑIRUIZ. Isaac Peral, 46 Cala Rajada. Tel. 971 566 654. A Manacor, Plaça de la Constitució, 1 Tel. 626 031 581. www.tonirui.com

NETEGES NORD. Cases (particulars i arrendaments...) Comunitats de veïns. Oficines i comerços. Finals d'obres. Manteniments. Mòbil 625 434 088 electrocorreu netegenord@hotmail.com Pollença

INFOCASACOLOM.COM. La seva immobiliària a Portocolom.

TERRA VIVA IMMOBILIÀRIA. Lloguer de cases a fora vila amb piscina a Mallorca i a Menorca. Si vols llogar per setmanes visita'ns al www.terra-viva-mallorca.com carrer Major, 36 Alcúdia Tel. 971 546 426

IMMOBILIARIA ARBONA Construccions i promocions immobiliàries. Carrer de la Lluna, 92 Sóller Tel. 629 478 226 inmobiarbona.com.

IMMOBILIÀRIA MUNAR. Promotora, compra-venda i lloguer ed'immobles, terrenys i locals comercials. Finançam la seva compra al 100% www.grupjm.es Duc de Rubí, 5 local, 3 Son Ferriol. 971 427 472

PLANTES I FLORS. Can Pel·liseta. Plaça, 28 Campos. 971 650 317

NORMA CÒMICS. Còmic americà, europeu, independent, llibres d'il·lustracions, disseny gràfic, narrativa fantàstica, posters... Pere d'Alcàntara Penya, 11 Ciutat. 971 919 980

BALESA. Garroves (i també triturades), ametlles i altres fruits secs, pinsos, cereals i far ratges. Productes agrícoles. Carretera d'Alcúdia km. 13'800 Sta. Maria del Camí www.balesa.es 971 621 504

BOTIGA D'INFORMÀTICA UPI. Venda d'ordinadors i reparació a domicili. La Rambla, 44 B Campos. Tel. 971 650 155 jtoniadrover@gmail.com

PCBOX. Informàtica, servei tècnic, internet, jocs. Ronda des Port, 22. Manacor. www.pcbbox.com 971 843 899

BOTIGAMONTANA. Articles de regal, manualitats, bosses fetes de texans, bisuteria dels anys 40 i actual, adobs de bisuteria... Carrer de sa Mar, 69 Tel. 971 631 563 Sóller

NO ÉS PECAT. Botiga eròtica.AVINGUDA Salvador Joan, 86 baixos. Tel. 971 559 268 Manacor. manacor@noespecado.com

PASTISSERIA FRAU. Pamallorquí forn de llenya, ensaïmades i pastissos. Sa Lluna, 7. Sóller

LLIBRERIA BOLIC. Educació i vida saludable. Tot tipus de llibres. Gran stock de conte infantil, educació, autoconèixement, teràpies alternatives. També trobaràs objectes de Feng Shui, de ioga, minerals, oracles i un gran assortiment en encens, ensensors, música per a infants, per meditar, ètnica, dansa del ventre, documentals, pel·lícules... Col·legi, 5 Capdepera. 971 564 434

CIÈNCIES OCULTES

CARTOMÀNCIA. Respostes clares i encertades. Manacor. 666 683 774

ASTROLOGIA, naturologia, tarot, numerologia, vidència, interpretació de somnis, paraciència. Einès Ojeda. Consultes a Manacor, Ciutat i Menorca. 651 072 677

TAROT, DESEMBRUIXAMENTS. Problemes de parella, protecció de males influències, desavenències familiars. Consultes amb hora prèvia. 971 299 719 607 716 683 Francesc

ASTRÒLEG: Eliseu Gallardo. Lectures particulars, classes particulars i grups, cita prèvia. Andrea Doria, 5 a sobreàtic. Ciutat. Gran Via 688-2-2 cantonada Girona de Barcelona. 696 840 643 www.Astroanamnesis.es

TAROT MIQUEL Treballs ocults, embruixaments i desenbruixaments, protecció personal i negocis, expert en unió i tornada de la parella, protecció enemics. La voluntat. 971 293 967 610 213 002

CONSTRUCCIÓ I
ELECTRICITAT

CONSTRUCCIONS B&O. Construccions i reformes. Carrer Torrent, 9 s'Arenal. 608 583 305

BANYERES. A mida sense obra. Clima Hotel. Licorers, 169. Polígon Marratxí. 971 604 284

CALABUCH. Fontaneria, picapedrers, pintura, electricitat, ferreria, cristalleria, alumini i PVC. Llorenç Riber, 2 Ciutat. 871 962 760

XISCOMUNNÉ. Taller de torn i fressa, ajustador, realització de prototips, reparació i construcció de maquinària, fabricació de pinyols i rodes dentades, treballs artístics, elements de decoració. Isidor Antilló, 51 Ciutat. 971 278 822

BCLIMAAire condicionat. Baix des Cos, 25, Manacor. bclima@hotmail.com 971 551 622

CRISTALLERIA DIAMANT. Murals de mirall, instal·lacions comercials, tancament d'alumini, cristall aïllant de seguretat, gravats i bisellats. Bartomeu Calatayut, 5 Son Cladera. 659 682 492

POLIMENTS I VITRIFICATS SASTRE. General Weiler, 29 Inca. 971 503 936

DECOMAR. Envernissats, lacats i pintats. Can Valero, 30 local 13. 629 905 185

PEP MASCARÓ. Reformes d'obra, fontaneria, electricitat, ferro... Can Mete, 6 Pòrtol. 971 797 155

ANUNCIAU-VOS A L'ESTEL

(les empreses 25 cèntims la paraula)

Nom DNI

Cognoms Tel.

ATENCIÓ

- Escriviu un sol anunci per cupó
- Usau lletres majúscules
- Escriviu dins el quadre el text

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:

L'ESTEL. Carrer Bellavista, 44. 07240 Sant Joan (Mallorca)

BOTIGUES I
MAGATZEMS

CONSTRUCCIONS Serra-Garau. Garriga,29 Pòrtol. 695 161 139 – 37

ALUMINIS CONSELL. Persianes mallorquines, metal·listeria en general. Masnou,11 Consell. 971 622 777

REFORMES EN GENERAL. Fontaneria, electricitat, pintura. Instal·lador autoritzat. Urgències 24 hores. www. By-pass.es,kz 654 036 929

BARCELÓ. Muntatges i reparacions elèctriques. Consultoria laboral i fiscal. Nuno Sanç,23 Manacor. 637 372 306

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, antenes satèl·lit, TDT, telefonia, centraletes digitals. TELMANaus Poima, passatge A Local 25 Can Valero 971 760 400

HIPERMADERAS. Portes, finestres, persianes, trespols, llistons, gelosies, tarimes, cuines, pèrgoles ... i més. Fusters,36 Polígon de Manacor. www.HIPERMADERAS.COM 971 555 182

METALISTERIA Son Peretó. Alumini, persianes, cristalleres, oscilobatents, ferro, arrambadors, barreres, ... Son Peretó,4 Manacor. 971 550 160

CONSTRUCCIONS I REFORMES. Antoni Fernández. Cabana, 47-3-D. Pont D'Inca. 609 844 438

MALLORQUINA DE TOLDOS. Confecció de tendals, cobertura de piscines, motorització i reparacions, tendals de camió. Licorers solar 169-170 nau 33 Polígon de Marratxí. 971 229 714

BANYERES A MIDA. Per un perfecte acabament en la deteriorada, fabricada en vidre acrílic. Fàcil instal·lació sense obres. Licorers,169-170. Polígon de Marratxí. infi@hotelcanariassl.com. 971 604 284

CARLOS DA MONTE BARRETO. Electricista. Obres, il·luminació, manteniment, instal·lador autoritzat, camvis de tensió, urgències. carlosadamonte@yohoo.com.ar 629981 183

MARGERS. Feim tot tipus de feina amb pedra. A la seca o amb pasta. 666 130 369

INSTAL·LACIONS I MANTENIMENT J. SOLER. Calefacció, aire condicionat, termos, canvis de canonades, pintura, picapedrers, reparacions i obres, electricitat, grup pressió instal·lació i piscines. 617 321 015

ENRAJOLATS I ALICATATS

Professionals en construcció. Banys, cuines, trespols de porcellana etc. 671 446 876 652 187 721

CONSTRUCCIONS M D 2 Cases, xalets, reformes. 971 531 385-635 531 034 971 509 620-615 105 125

XESCMARTI. Paviment continu decoratiu. Paviment impresos, Cantó decoratiu, Enrajolats. Trespols. Sant Joan,2 Sóller. 646 037 667 xescmarti.com

ECOELÈCTRICA. Electricitat en general. Energia solar. Cobertes fotovoltàiques. Instal·lador autoritzat. Manuel 646 825 308

PINTURES I LACATS. Biel Tugores. Pintura rústica, esponjats, estucats, façanes... Lluc,180 Inca. 971 515 588

SERVEIS SANITARIS EU MOLL. Instal·lacions sanitàries, calefacció i piscines. Vicenç Buades,40 Tel 971 865 061

ELÈCTRIQUES MANRESA. Instal·lacions elèctriques, antenes satèl·lit, telefonia mòbil, aire condicionat, venda d'electrodomèstics. Ariel,12 . Cala d'Or. Tel. 971 657 378

CONSTRUCCIONS TOMEU RIBES. Constructors i margers. Sant Josep,66 Vilafranca. Tel. 670 027 726

ELECTRO ESPORLES. Instal·lacions elèctriques en general. Jaume I,6 baix. Esporles. Tel. 971 619 025

BALEAR DE MANTENIMENT I AUTOMATISMES. Automatitzi la porta. Basculant, enrrollable, corredora, batent. Venta, instal·lació i reparació. Contacte: 622 210 069 bma.amm@gmail.com

CONSTRUCCIONS JAUME I ROSSELLÓ. Doctor Fleming,34 A Mòbil 607 858 666 jaumeirossello@terra.es LLubí

ESTÈTICA I PERRUQUERIA

SA PERRUQUERIA. Soldat Soberats Antolí,18 Ciutat. 971 296 936

PAZVENTURA SPA. Gimnàstica facial, reflexologia facial, depilació natural. Massatges. Antoni Frontera,9. 971 905 476

MIRANDA GYM. Carrer Guasp,58. Plaça Sant Marino,6 Coll den Rebassa. 971 267 994

DISSENYADOR DE MODA. Xisca Estremera. Confecció,

transformació, arrenjaments. Joan Miró, 113A. 971 287 479 xiscaesmas@hotmail.com

DEMAR. Perruqueria i estètica unisex. Manicura, depilació. Aragó,80. Ciutat. 971 249 689

PROFESSORADE IOGA. Isabelle Ravenstein. Palma,17 Sant Joan. monpetit@ravenstein.couk. Tel. 618763970

JOANA SEGURA. Depilacions, tractaments corporals i facials, manicura, pedicura, maquillatge. Formentor,75 Pollença. Demanau hora al 971 530 058

PERRUQUERIA I ESTÈTICA. Antònia Marín. Campanar,1 Alaró. Demanau hora al 971 518 639

PERRUQUERIA UNIXEX CATI. Carrer Llaneres,53 Santanyí. 971 653 001

SANDRA MENDEZ: Fotodepilació, fotorejuveniment, fototeràpia antiataques, fototeràpia antiacné. Sant Bartomeu,114-2-B Consell 696 178 499

ESTÈTICA I MASSATGES MARI. Depilació, manicura,... Massatges, antirues... i més coses. Carrer Cristòfor Colom,28. Alcostat de Correus. Porto Colom. Tel. 639 013 315

CANA ROSETA. La perruqueria des de l'any 1931. Avinguda Baix des Cos, cantonada Sant Joan. Manacor. Demanau hora al 971 550 053

PERRUQUERIA DE SENYORES BARCELÓ. Carrer Ramon Muntaner,43 Ciutat. Demaneu hora al 971 758 957

PERRUQUERIA DE SENYORES MAKÀ. Botànic Bianor,19, s'Arenal de Mallorca. Tel. 971 260 756

BELLES FORMES. Depilació laser i normal, massatges, tractaments obesitat, tractament contra les rües, manicura... Pizarro,13 Manacor. 971 559 533

L'INFINIT D'UN ESTEL. Tractaments corporals, thai massatge, quiromassatge, reflexoteràpia podal, reiki. Baix des Cos,39 A Manacor. Demanau hora. 971 556 113

FUSTERIA I FONTANERIA

FUSTERIA AMENGUAL. Portes, persianes, armaris, porxos i cubertes, embigades, vidriera europea, decorats, cuines...

Crèdit Balear,10 interior nau A i B. Es Viver. 971 471 607

FUSTERIA ROCA. Mobles de cuina, bany, llibreries, parquet... Alferes Ribes Santandreu,5 Ciutat. 609 325 792

KÄHRS. Parquet & inspiració. Venta, instal·lació i restauració de parquet flotant. Tarimes, revestiment de parets i sòtils. General Riera,21 Ciutat. 971 203 702

FUSTERIA MIQUEL ÀNGEL. Mobles de cuina, bany, llibreries, parquet... Tinent Ferrà Fiol,6 Ciutat. 971 907 591

NICOLAS CRISTALERO. Decoració, i acristallament en general. Metal·listeria en alumini. José Maria Usandizaga,8 So n'Oliva. 971 209 239

ARAGÓ ANTONELLI. Fontaneria en general. Manteniment. Mateu Enric Lladó,34-C-4-K Ciutat. 608 636 605-669 475 959

TONI JAUME. Armaris encastats, mobles a mida. Sant Rafel, 41,A Manacor. 971 554 112

S'AIGO NETA. Instal·lacions de fontaneria, calefacció, aire condicionat, tractament d'aigües, energia solar. Plana,39 Maria de la Salut. 620 410 572

RAFEL PROHENS. Tornejats, enrevoltillats, restauracions, cercol motllura, feines per encàrrec. Arquitecte Gaudí, 6 Manacor. 971 554 285

JOAN DURAN. Restauracions i muntatges, mobles a mida, escales, mobles de cuina, etc. Murillo,9-B Manacor. 615 672 028

FUSTERIA CAN COLOMET. Sa Rota des Pinar,7 Maria de la Salut. 971 525 782

FUSTERIA ALSAMORA. Carrer Jesús,34 Ariany. Tel. 971 830 275

FUSTERIA MONTERO. Mobles a mida i decoració, en fusta o en alumini. Carrer dels Licorers, 26-A. Polígon de Marratxí. 971 605 196

FONTANA. Muntatge i reparació de fontaneria, gas, aire condicionat. 609 676 145

TECNOMETÀLICA. Serral·leria, acer inoxidable, llautó, coure, alumini. Feines per: nàutica, aviació, hostaleria, decoració, etc. Conraders,37 L-1 Polígon de Marratxí. 971 604 536

MEDICINA

MASSATGES relaxants i terapèutics. Imposició de mans també a domicili. Sant Rafel,26-A-1 Manacor. 669 448 798

FISIOTERÀPIA. Col. 21. Úrsula Perelló. Carrer Vicenç Buades,41. Tel. 971 867 003 ursi.perello@gmail.com Port de Pollença

TOPDENTAL PEGUERA. Dr. J. Schmitter. Estètica, implants, ponts... Av. Peguera,12-A local,12. Peguera. Tel. 971 685 197 info@zahnarzt-peguera.com

ANIMA'T. Teràpia i Salut, dolors d'esquena, dolors de les articulacions, amb els aparells d'ANIMA'T ara et pots posar millor i cuidar-te a ca teva fàcil i començar l'alivi a les primeres sessions. Parc,8 Ciutat. 971 780 301

GABINET D'ACUPUNTURA. Mesoteràpia, massatges, depilació Laser. Alcúdia,51 Consell. 971 622 579

ESPAITERAPÈUTIC. Doctor Joan Mir, metge de família, màster en sexologia i parella, màster en teràpia de conducta. Estàs satisfet amb la teva relació amb la parella? Pateixes tu o la teva parella qualche trastorn sexual? Pensau separar-vos? Consultau-nos. Font i Monteros,22-1-A Ciutat www.espaiterapeutic.com 971 919 190

ÒPTICA SANTAPONÇA.. Riu Sil,10. Santa Ponça. Tel. 971 692 335

CENTRE ÒPTIC BELLAVISTA. Òptics – optometristes. Montis-sion,5 Pollença. 971 533 198. Ponent,2 Port de Pollença. 971 866 552

MOTONÀUTICA

VERT & VERT. Venta, custòdia, manteniment. Pocomaco,10 Can Valero. 971 298 158

NÀUTICA ES FORTÍ. Reparació i manteniment d'embarcacions. Sebastiana Clar,5 Santanyí. 667 426 972

PRODUCTES NATURALS I ECOLÒGICS

ASHMI-CHELA. Herboristeria, cosmètica natural, productes esotèrics. Gabriel Carbonell,30 Ciutat de Mallorca. 971 240 335

ROBERT I SEBASTIÀ. Con-

ductes de fibra, aire condicionat. Alber, 3 Son Verí Nou. 606 948 889

FARMANATURA. Herboristeria, dietètica, dietes i consells. Passeig Colom, 34 (al costat de la peixateria) Can Picafort. Tel. 971 850 847

FINCA SON BARRINA. La major botiga de productes ecològics. Dimecres de 9 a 17, dijous i divendres de 9 a 20. Dissabtes de 9 a 17. Camí son Frontera,, carretera d'Inca a Llubí km 6 www.mallorcaorganics.com 971 504 540

L'ARC NATURA. Productes biològics, herbes medicinals, cosmètica natural, productes per a celiacs. Bernat Vidal i Tomàs, 23 Santanyí. 971 653 001

BOTIGA CAFETERIA. Degustació de productes ecològics. Venta d'hortalisses ecològiques. Activitats medi ambientals. Autovia de Manacor Km. 40 Vilafranca. Tel. 971 560 631

ECOLÒGICA MALLORCA. Productes per el consum responsable. www.ecologica-mallorca.es. Sa Plaça, 6 Sineu. Tel. 971 520 577

CAN BATLIU. Productes ecològics per a l'agricultura i la jardineria. Productes fitosanitaris. Via Portugal, 25 Manacor. Tel. 971 550 519

CAN COLETO. Vins ecològics. Visites concertades. Convent, 10, Petra. Tel. 971 561 544

ECOFORN. Pa i pastisseria ecològica d'espelta elaborada de manera artesanal sense additius ni conservants. Mediterrani, 2 Porto Cristo. Tel. 615 910 992

FOX FIBRA. Cotó orgànic "ecològic", sense tintes ni lleixivet, ni cap altre producte químic o sintètic. Suau, confortable, antial·lèrgic. Venta a l'engròs i a la menuda al carrer Blanquerna, 6 de Ciutat. Tel. 971 200 720

LA CASA NATURAL. Construcció, reformes, ecobioconstrucció, bioclimàtica, aplicació de pintures i vernissos naturals, aïllaments, suro natural per a trespols. Jardineria i agricultura biològiques. Estúdis geobiològics. www.lacasa-natural.net Tel. 971 140 453

RESTAURACIÓ

SA BOTIGA DE BUFFONS. Teatre Cafè Presentacions, aco-

miadaments, aniversaris, sopàs d'empresa, menús especials. Viu el teatre d'una altra manera. Consulta programació a sabotigadebuffons.com Vall-dargent, 29 Ciutat. 660 419 673

RESTAURANT XALOC. Menú a 10 eurons, caps de setmana a la carta. C/ Xaloc, 36, Sa Ràpita. www.mesonxaloc.com. Tel. 971 640 635

BAR EL MAESTRO. Menú diari. Menjars per encàrrec, tapes variades, fritures de peix. Guillem Sureda Melendez, cantonada Alferes Olesa Gual. Ciutat. 677 765 596

ART CAFÈ. Amanides, pastisseria selecta. Celebracions de batejos i noces. Plaça Alexandre Fleming, 2-B. Ciutat. 971 070 934

KASCAI PORTITXOL. A la carta 25 eurons. Vicari J. Fuster, 71 Ciutat. www.kaskai.com 971 241 284

ROPIT'S. Bar, restaurant, cerveseria. Plat del dia 4 eurons. Sant Vicenç de Paül, 56 Ciutat. 871 961 645

TARPAS. Tartas & Tapes. Costa i Llobera, 20 baixos. www.tarpas.es 971 465 612

RISTORANTE LA TOSCANNA. Pastes, pizzas, peixos, carns... 15 eurons de mitjana a la carta. Avda. Peguera, 71 Peguera. 971 687 959

CAN PEP. Carns i delícies. Guanya temps i comana per internet. www.carniceriacanpep.com Cases des Poble, 7 Sant Marçal. Carrer Major, 115 Pòrtol. 971 797 280

CAN BIEL FELIP. Menú a 8 eurons. Miquel Capllonch, 45 cantonada carretera Sóller. Ciutat. 971 906 831

CONTINENTE LATINO. Menjar sud-americà. Menú a 5 eurons. Cabrera, 11 Manacor. 971 551 729

LA DEHESA DE SANTA MARIA. Especialitat en productes ibèrics. Menú a 10 eurons. Aragó, 34. 971 468 138

ES MOLÍ DE CONSELL. Menú a 6 eurons. General Ricard Ortega, 26 Ciutat. 657 012 921

POLIESPORTIU SINEU. Menú diari a 7 eurons. Cuina casolana i carn torrada a la carta. 971 521 144

SON TOREÓ. Plats típics mallorquins. Cuina de mercat. Solera avalada per tres generacions. Son Torelló, 1 Sineu. 971 520 138

CELLER CAN NOFRE. Men-

jars per encàrrec a la carta. Enagistes, 3 Manacor. 871 989 110

BINICANELLA. Antic Monestir. Restaurant Rural. Nova direcció: Petra Riera de can Castellar. Arrossos, paleta de me i porcella rostida al forn de llenya. 25 eurons a la carta. Carretera Son Cervera a Capdepera Km. 2. 971 567 270

CAFETERIA CAN ALLUNA. Plats combinats a 5 eurons. Cana Xisca, 5 local, 4 Pont d'Inca. 971 422 272

CAN LLUÍS. Menú a 6 eurons. Berenars i tapes. València, 37 Manacor. 666 921 823

BAR RESTAURANT VICTÒRIA. Menú diari 8 eurons, dissabte 10, infantil 8. Gremi Forners, 28 Son Castelló 971 432 253

ES CANTÓ DE CAS CONCOS. Menú a 8 eurons, festius a 15, els vespres 14. menú de sopars d'empresa. Menjà per endur-se'n. Cas Concos des Cavaller. 971 839 548

CAN LLERO. Menú diari 8'50. Paelles i porcella rostida per encàrrec. Dissabtes "Cocido madrileño". A partir de les 18'00 Canya i tapa 1'00 euró. Carretera de Manacor, 359 Son Ferriol. 610 679 643

AVANTE. Menú a 7'50. Carrer mestre Chapi, 26 al costat de l'església. El Viver. 971 473 687

HOSTAL RESTAURANT CAFÈ-HPC. Menjar per endur-se'n, amb 20% de descompte durant tot l'any. Cristòfol Colom, 5 Porto Colom. 971 825 323

AGROTURISME CAS SANT. Habitació doble amb berenar, 184 eurons. www.cas-sant.com 971 630 298

ESCOLA D'ALIMENTACIÓ NATURAL. Cursos de cuina energètica bàsica, cuina energètica avançada, cuina medicinal. Rosa Tugores www.llamaviva.com 971 757 617

SES XARXES. Dies feiners menú a 7 eurons. Menjar per endur-se'n. Dissabtes i diumenges xocolata amb xurros. 971 810 402

INTENSIU. Berenars i tapes. Especialitat en anguiles. Divendres i dissabtes concert alternatiu. Carrer de les Germanies s/n Muro. Reservau al 971 860 646

ES CELLER. Carrer de l'hospital, 46 Petra. Menú a 8 eurons. A la carta 12 eurons de mitjana. Sopars d'empresa. 971 561 056



LIZARRAN. Tavernes selectes. Menú a 8 eurons. A la carta i tapes. Fra Juníper Serra, 14 Manacor. 871 989 220

MOTIVITY GLOBAL. Hostesses, models, personal per a esdeveniments... Vicenç Joan Rosselló, 59 Ciutat. 971 455 785

RESTAURANT CAN'ARABÍ. A la carta 30 eurons de mitjana. Noces, comunions, banquets d'empreses... Camí de Bel·leure, K. 1'20 Binissalem. 971 512 211

RESTAURANT LATAKIA. Menú vegetarià. Especialitat Cuina sirio libanesa. Falafet, Hummus, Tabalé. Carrer Torrent, 5 Ciutat. 971 457 302 608 054 943

RESTAURANT ATÍPIC. Menú diari 12'90. Paella els diumenges i per endur-se'n. Gran assortiment de vins. Joan d'Àustria, 12. Badia Gran. 971 785 322

BAR TONI COTXER. Especialitat en tapes variades. Plaça Major, 19 Sa Pobla. 971 540 005

RESTAURANT ES CRUCE. Menú a 8 eurons. Carr. Cala Bona. Costa dels Pins. Reservau al 971 840 382

SANT JORDI. Bar Restaurant. Menú a 7'50. Formentor, 73. Pollença. 971 531 536

CASA PAGESA. Vine a gaudir d'un bon berenar, un millor dinar i un insuperable sopar. C/ de la Rectoria, 1 Sóller. 971 638 087

RESTAURANT SARESIDÈNCIA. Bufet a 9'50. Noces, batejos, comunions. Dissabtes vespres bufet i ball de saló. Ctra. Cala Figuera s/n. Tel. 971 653 560 Santanyí

RESTAURANT SA COMUNA. Menú a 7 eurons, a la carta 12 eurons de mitjana. Piscina i solàrium. Banquets de batejos i comunions. Tel. 971 524 697

RESTAURANT PARISIEN. Menú a 8 eurons. Servei a la carta. Ciutat, 18 Artà. Tel. 971 835 440

BODEGA CAN PANXO. Men-

jars casolans. A la carta 15 de mitjana. Verge del Carme, 4 Port de Pollença. Tel. 971 866 356

RESTAURANT CAN FERRÀ. A la carta 12 de mitjana. Carrer de Sant Pere, 3 Port de Pollença. Electrocorreu info@canferra.com Tel. 971 867 006

RESTAURANT L'AUP. Cuina de mercat i de graella. Ctra. Pollença (creuer Cala St. Vicenç). Tel. 971 532 606

RESTAURANT CAS'HEREU. Menú del dia a 8. Festius a 15. Vespres a la carta: amanides, pa amb olis, carn i peix a la planxa. Pere Estruch, 1 Binissalem. Tel. 971 886 873

BAR KIKE. Plat del dia 5 més la beguda. Gremi Boters, 5 Son Castelló. Reservau taula al 971 432 028

CAFETERIA BON VI. Plat del dia, 8 eurons beguda inclosa. Plats combinats, tapes, entrepans. Santa Maria del Camí, 3 Port de Sóller. Reservau al 971 632 057

RESTAURANT CAN MIQUEL.AVINGUDA de les Dàlies, 31 (davant l'Església) Palmanyola. Reservau al 971 617 727

RESTAURANT CAN JERONI. Menú a 7. Els caps de setmana al vespre a la carta. Carrer de Mossèn Alcover, 11. Son Carrió

CELLER LA PARRA. Cuina típica mallorquina. Paella vegetal, porcella, paella mixta, tumbet... Joan XIII, 84 vora la benzinera. Port de Pollença. Reservau al 971 865 041

ES RECÓ DEN BLAI. Menú a 8'25, cafè inclòs. Joan Carles I, 62 de Muro. Reservau al 971 861 050

RESTAURANT MODESTO. Carn a la brasa. Postres casolans. Carrer Torrent de can Botana. Cala Sant Vicenç. Reservau al 626 085 554 971 531 463

RESTAURANT CAS BEATO. Menús a 12, festius a 20. Servei a la carta. Carrer Tanqueta, 1 Randa. Reservau al 971 120 300

RESTAURANT CAS TEULER. Carretera d'Inca a Selva km. 3. Reservau taula al 971 515 777

BAR BARA. Berenars, menú a 6, carta. Ctra. Manacor, km 4'8 Reservau al 971 427 780 Son Ferriol

RESTAURANT CAN TITO. Peix i marisc fresc. Cuina mal-

OPTICA SANTA PONSÀ

C/ Rio Sil, 10
07180 Santa Ponça
(Calvià)
Tel./Fax. 971 692 335

lorquina. Passeig del Born des Molinar, 2 Reservau al 971 271 016 cantito2001@terra.es

CAFETERIA CLUB NAUTIC CALAGAMBA. Menú Del dia a 8 €. Tapes variades, paelles i fideuades. Menjars per encàrrec. Passeig Cala Gamba s/n. Tel. 971 262 372

RESTAURANT ES CRUCE. Cuina mallorquina a la carta: porcella, rap a la marinera, cargols, me i picada. Gran varietat de plats per endur-se'n. Carretera Ciutat a Manacor km.41 Vilafranca. Reservau al 971 560 073

CELLER RESTAURANT SA TRAVESSA. Cuina mallorquina. L'amo és el cuiner. Menú a 9'50. Carrer Murta, 16

SERVEIS PROFESSIONALS

Inca. Reservau al 971 500 049 "LAPOULETOQUÉE. Restaurant. Menú a 13'90. La Rambla. Ciutat de Mallorca. Reservau al 971 713 596

TOT EN SERVEI DOMÈSTIC. Atenció a persones majors i servei domèstic. www.centrodeeleccion.com 971 754 916

TINTORERIA SANTA CLARA. Neteja en sec i arranjaments. Francesc Fiol i Joan, 13. 971 755 040. Berenguer de Sant Joan, 4. 971 724 297 www.paginasamarillas.es/on/line/santaclara

ADMINISTRACIONS ANDRATX. Menéndez Pelayo, 18 A Andratx 971 236 101

DOMESTIC SERVEI MALLORCA. Internes, externes, matrimonis, caps de setmana, cuiners, tenir cura d'ancians, assistència hospitals. Carme, 3-A Ciutat. 971 723 988

MIQUELRIERA. Fabricació de maquinària agrícola. Homologació i matriculació de remolcs. Toros homologats. Ctra. De Felanitx (antiga farinera) Vilafranca. 971 560 314

DESIMPER. Productes de neteja. Ollers, 109 local, 4 Polígon de Marratxí. 607 938 491

MUDANCES MEDITERRANEE. Cada setmana a Alemanya, Suïssa, Mallorca, Eivissa,

sa, Menorca, Costa Blanca. www.mudanzas-mediterraneo.com 971 434 155

FILATÈLIA. Vols una valoració dels teus segells... T'interessa comprar o vendre? Vols colleccionar i no saps la millor manera de fer-ho? Posa't en contacte amb el Grup Filatèlic Gent Cardessana. Clavells, 5 07530 Sant Llorenç. 971 569 377

AUTOESCOLA Lluís Ferrer. Llicència de ciclomotor, permís C (de Camió), Cursos BIP (taxi, ambulància, policia...) Major, 27 Sant Llorenç www.autoescolluisferrer.com. 971 838 406

MARTA MIMO & TOMEU REINÈS. Complements de sac i roba. Antoni Maura, 4 Sóller. 661 021 075

CLUB GIMNÀSTIC. S'Arenal Platja de Palma. Camí de ca na Gabriela. Dilluns i dimarts gimnàstica rítmica. 971 120 089



Necessitam comercials, reporters/es...

Bones comissions

971 858 580

estel@premsaforana.cat

CLINICA VETERINÀRIA SINEU. Dilluns, dimecres, divendres i dissabtes d'11 a 13 hores. De dilluns a divendres de 16'30 a 20'00. Carrer des Menestrals, 20. 971 520 349 veterinary@cvsineu.com

FORCAT Netejes forestals, poda de pins i de palmeres. 637 792 192

ASSESSORIA PORTO Colom. Assessorament fiscal, contable, laboral. Carrer Cristòfor Colom, 38 Porto Colom. Tel. 971 826 181 aeroportocolom@telefonica.net

RENTADURIA TINTORERIA JOAN. Cortines, cobertors, catifes, nòrdics... Passeig Colom, 55 Can Picafort. Tel. 971 850 037

LLEÓ VERD. Floristeria, perruqueria canina, animals. Carrer d'Avall, 12 Sineu. Tel. 971 520 789

MAPFRE. Tota classe d'assegurances. Ronda de l'Estació, cantonada Bons Aires. Sineu Tel. 971 520 870 perels@mapfre.com

FUTUR CLIMA. Venda i reparació d'aire condicionat. Maquinària d'hostaleria i alimentació. Mòbil 678 547 937 s'Illot.

INTERNET I SISTEMES POLLENTIA. La Gola, 11 baixos. Port de Pollença. 971 867 796 info@nchinformatica.com

PUBLICITAT ÀNCORA. Brodats, serigrafia, reclams publicitaris. Margalida Monlau, 48 Son Ferriol. Mòbil 661 711 656

FUTURQUIMIA. Fabricam desinfectants per a piscines, per rentar roba de l'hostaleria, per a rentar vaixelles... Carrer Asipo, nau, 2 Tel. 971 759 259

Can Valero

BALL DE SALÓ SOCIAL STYL. Piano Bar. Donam classes de ball. Els caps de setmana ball per tothom. Carrer de Manacor, 2 Campos. Mòbil 661 565 119

PARQUET I ARMARIS MIQUEL COLINA. Parquet, armaris, tarimes, portes, cuines... Marbella, 15 local, 3 can Pastilla. Tel. 971 263 657

CAS FERRER-ARTESANIA EN FERRO. Serralleria, forja artística, metal·listeria, reparació de molins. Carrer Blatera, 2 Son Ferriol. 971 429 579

U.K. IMPORTS. Distribuïm cerveses britàniques. Guinnes, Heiniker, Tetley, Cruz Campo... La Creu, 21 Llubí. Tel. 971 522 280

PERFORACIONS AIGÜES MALLORCA. Sondejos d'aigua garantida. Tel 620 632 714

RESIDENCIA GENT GRAN CALA ESTÀNCIA. Miquel Massutí, 22. Can Pastilla

PISCINES SÓLLER. Construcció de piscines i aljubs. Camí de sa Figuera, 27 Sóller. Tel. 656 951 382

RESIDENCIA GALES. Per a tercera edat. Vàlids i assistits. Possibilitat de subvencions. Assistència mèdica, fisioteràpia, rehabilitació. Miquel Rosselló alemany, 17 Ciutat. Tel. 971 401 776

METALISTERIA MARTINEZ. Treballam el ferro. L'acer i l'alumini. Gremi Tintorers, 16 Son Castelló. Tel. 971 430 156

SEGONA MA. Mobles i articles de segona ma. Salvador Joan, 53 Manacor. 622 466 581

L'ESTEL

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Adreça

C.P. Població

C.I.F. Tel

M'interessa una subscripció

C/c o llibreta núm.

Codi Entitat	Codi Agència	D.C.	Número de Compte
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Se subscriu **L'ESTEL** per un any prorrogable si no hi ha ordre en contra i per un import de 40 € anuals

Signatura:

**Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Carrer Bellavista, 44
07240 Sant Joan (Mallorca)**